

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΔΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 182

ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1952

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΟΛΟΨΥΧΩΣ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1952 ΧΑΡΙΣΗ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΦΕΡΗ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΜΑΣ ΠΟΘΩΝ ΠΡΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΙΝ ΕΥΤΥΧΕΣΤΕΡΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

1952 — ΚΑΙΡΟΣ ΕΡΓΩΝ

Συνεπλήρωσεν ήδη τὸν κύκλον του τὸ 1951 καὶ ἀρχίζει νὰ διαγράψῃ τὴν ἀρχὴν τῆς τροχιάς του τὸ 1952.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἐναλλαγῆς τῶν καιρῶν καὶ τῶν χρόνων αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων ἀναζητοῦν τὸν δημιουργόν, διὰ νὰ προσφέρουν Αὐτῷ θυμιάμα θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης, διότι ὁ ἑναρμονίως τεχνουργηθεὶς κόσμος παρέχει, καὶ διὰ νὰ ὑψώσουν ἑαυτοὺς εἰς προσευχὴν προσφέρουσαν λατρείαν καὶ αἰτοῦσαν δύναμιν.

Ἐνδυναμούμενοι ἐκεῖθεν θεωροῦν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτὰς τὰ ἔργα των καὶ ὀπλιζόμενοι μὲ νέας δυνάμεις ἀρχίζουσι καὶ αὐτοὶ τὴν πορείαν πρὸς τὴν τελείωσιν.

Κατὰ τοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς τὰ ἔθνη καὶ αἱ συγκροτοῦσαι αὐτὰ μονάδες ὀφείλουσι νὰ θεωροῦν τὰ ἐπὶ τῆς Γῆς διαδραματισθέντα, διὰ νὰ διακρίνουν τὰς παραλείψεις, διὰ νὰ γνωρίσουν βαθέως τὴν μορφήν των, διὰ νὰ ὀπλισθοῦν μὲ τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἢ ὅποια πηγάζει ἐκ τῆς γνώσεως τῆς ἰδιαιτέρας ψυχῆς καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου πνεύματος τοῦ ἰδιαιτέρου ἔθνους. Αὐτὴ ἡ γνῶσις εἶναι ἡ πηγὴ, ἐκ τῆς ὁποίας ἀντλεῖται δύναμις πρὸς δημιουργίαν καὶ παρέχεται πλοῦσιον φῶς διὰ νὰ καθοδηγήσῃ τὰ βήματα πρὸς τὰ πρόσω. Ὅσῳ ἀτελέστερον κατανοεῖται ἡ ἰδιαιτέρα μορφή τοῦ ἔθνους, τόσῳ ἀτεχνότερον συλλαμβάνεται τὸ νόημα τῆς νέας πορείας. Καὶ ἀκόμη ὅσῳ προσπαθοῦμεν νὰ ἀπαλλάξωμεν ἑαυτοὺς ἐκ τῶν εὐθυνῶν τῶν παραλείψεων καὶ τῶν κακιῶν, τόσῳ βραδύτερον ἔρχεται ἡ ἀνατολὴ τῶν εὐαγγέλων ἡμερῶν.

Διεγράψαμεν χθὲς ὡς ἔθνος μίαν τῶν φωτεινῶν τροχιῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἱστορίᾳ, ἀλλὰ καὶ μόλις χθὲς ἐψηλαφήσαμεν καὶ διεκρίναμεν ἐντὸς τῶν Πυλῶν μας τὸν ἐχθρόν.

Καὶ ὅμως οὔτε τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ ἀπτόητος πηγὴ τῆς γνώσεως τοῦ ἔθνους, ἀναζητοῦμεν, οὔτε εἰς ἔλεγχον τῶν ἀμαρτημάτων μας τολμῶμεν, οὔτε καὶ ἔργα κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν ἐργαζόμεθα.

Ὡς ἔθνος καὶ ὡς φυλὴ ἐξήσαμεν, διότι μας συντηρήσῃ καὶ μας προήγαγεν ἡ πίστις εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, τὰς ὁποίας παρεδώσαμεν ὡς δέικτας ζωῆς. Ὑψώθη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ σαλπίσῃ τὸ βαρυσήμαντον σάλπισμα τοῦ τιμίου τῆς ἀνθρωπίνης ὑποστάσεως. Αὐτὴ ἦτο ἡ συντηρητικὴ μας δύναμις καὶ αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ δύναμις, ἢ ὅποια θὰ κρατήσῃ καὶ πάλιν καὶ θὰ προαγάγῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι μὲ τὴν Ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους θὰ ἀνατείλουν καὶ εὐτυχέστεραι ἡμέραι. Εἶθε ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι νὰ τοποθετήσουν ἑαυτοὺς ὀρθῶς εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πατρίδος μας.

Διακρίνομεν, ὅτι εἰς μίαν προσπάθειαν ὀρθήν, ἢ ἐκπαίδευσιν θὰ διαδραματίσῃ κρίσιμον ρόλον καὶ εἰδικώτερον ἢ στοιχειώδης ἐκπαίδευσιν.

Ἄς μὴ ἀναζητήσωμεν ἤδη τὰς παραλείψεις τῶν ἄλλων. Ἐνώπιόν μας ἂς ἐμφανισθῇ τὸ πρόβλημα τῆς ἐκπαίδευσως τοῦ λαοῦ μας καὶ ἂς κινήσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ ἑαυτοὺς διὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ, ὅσον ἐπιτρέψουν αἱ δυνάμεις μας.

Ἄς λησμονήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὰς ἐξ ἄλλων πλευρῶν παραλείψεις καὶ ἂς πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος μας ἀπόκειται εἰς χεῖράς μας. Τραγικὸν βέβαια προβάλλεται τὸ πρόβλημα τῆς ἰδιαιτέρας μας συντηρήσεως, ἀλλ' ἂς λησμονήσωμεν ἑαυτοὺς διὰ νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὰς ἀνάγκας τῶν σχολείων μας, τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μας.

Ὁ κλάδος κατὰ τὴν ΚΓ' Γεν. Συνέλευσιν ἐπεφόρτισε τὴν

Διοίκησιν, ἵνα αὐτῇ, ἀναζητοῦσα τρόπους λύσεως τῶν προβλημάτων τῶν ἐρειπωμένων σχολείων, καλέσῃ τὸν κλάδον εἰς ἔργον.

Ἀκολουθοῦντες λοιπὸν τὴν ἐπιταγὴν τοῦ κλάδου ὁμολογοῦμεν ὅτι πολλὴν παράλειψιν θὰ κατελόγιζεν εἰς βάρος μας ἡ Ἱστορία τῆς Πατρίδος, ἐάν ἤρκοῦμεθα μόνον εἰς ὑποδείξεις ἢ καὶ πιέσεις ἔστω πλησίον τῶν ἀρμοσίων, ἵνα κινήσωμεν τούτους ὑπὲρ τοῦ σχολείου.

Ἄντὶ τούτου λοιπὸν καλοῦμεν τὸν κλάδον εἰς συναγεμὸν, διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐρειπωμένων σχολείων καὶ διὰ τὸ ἀνοιγμα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ εἶναι κλειστά.

Τραγικὴ εἶναι ἡ κατάστασις πολλῶν ἐκ τῶν χωρίων τῶν ἀκριτικῶν μας περιοχῶν καὶ γίνεται ἐπιτραγικώτερα ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ διδασκάλου.

Ἴδου λοιπὸν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ περισσότερα σημεῖα τῆς Πατρίδος μας. Ἐάν ἡ ἑλλειψὶς σχολείων ἀποτελεῖ τρομερὸν θεινὸν διὰ πάντα λαόν, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ἡ ἑλλειψὶς σχολείων ἰσοδυναμεῖ μὲ θάνατον. Ἐζῆσε καὶ ζῆ ἡ Ἑλλὰς ὡς ἰδέα μὲ τὴν δύναμιν τῶν ἰδεῶν καὶ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰς ἰδέας.

Λησμονοῦντες, ὅσοι λησμονοῦν, τὰς ἀληθείας αὐτάς, ἐγκληματοῦν κατὰ τῆς Πατρίδος. Ἐνθυμούμενοι αὐτάς, καὶ ἀρκοῦμενοι εἰς ἐπικλήσεις καὶ καταγγελίας, κατ' οὐδὲν ἀποσείνουν τὰς εὐθύνas καὶ ἐλάχιστα συμβάλλουν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Μὲ σαφῆ λοιπὸν τὴν γνῶσιν τῆς Ἱστορίας τῆς πατρίδος μας καὶ μὲ τὴν συνειδησὴν τῶν εὐθυνῶν μας, ἂς κινήσωμεν μὲ ἔνθεον ζῆλον καὶ ἀκατάβλητον τὴν θέλησιν, διὰ νὰ ἀνεγείρωμεν τὰ ἐρειπωμένα σχολεῖα μας καὶ νὰ ἀνοίξωμεν ὅσα ἀναμένουν ἀκόμη τὸν λειτουργόν.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, Διδάσκαλοι τῆς Ἑλλάδος!

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας, ἐκτελοῦσα ἐντολήν σας, ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὴν 24 καὶ 25 Μαρτίου εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος διακηρυχθῇ ὁ ρόλος τοῦ σχολείου καὶ ἐμφανισθῇ εἰδικώτερον ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον διεδραμάτισε τὸ κρυφὸ Σχολεῖο.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ἡμερῶν, τὴν 24 ἢ 25 Μαρτίου, νὰ γίνῃ ἑορτασμός, καθ' ἕνα μεταξὺ τῶν ἄλλων νὰ παιχθῇ ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἔργον «Τὸ κρυφὸ Σχολεῖο», ὀριζομένων εἰσιτηρίων διὰ τὴν παρακολούθησιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ἦδη εἰς τὴν Διοίκησιν παρεδόθη σχετικὸν ἔργον, συγγραφὲν ὑπὸ συναδέλφου καὶ τὸ ὁποῖον ἐκτυπώουσα ἡ Διοίκησις θὰ ἀποστείλῃ λίαν συντόμως εἰς τοὺς Συλλόγους.

Καλοῦμεθα λοιπὸν, ἵνα ἔργοις ἐμφανίσωμεν τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν πίστιν μας εἰς τὸ σχολεῖον.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἂς ἀκουσθῇ καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πατρίδος μας ἡ φωνὴ τῶν διδασκάλων, καλοῦσα τοὺς πάντας, ὅπως ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολείων.

Τὸ προϊόν τῆς προσπάθειάς μας θὰ κατατεθῇ εἰς Τράπεζαν, καὶ θὰ ἀνακοινώσωμεν ἐν καιρῷ, ἐπ' ὀνόματι ἐπιτροπῆς, τελοῦσης ὑπὸ τῆς προεδρείας τοῦ μεγάλου ἱεράρχου μας Σπυρίδωνος.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν εὐθυνῶν μας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν σχολείων, ἂς ἐμφανίσωμεν ἔργον ἀντάξιον τῆς Ἑλλάδος.

Καιρὸς ἔργων!

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Προκειμένου γ' αρχίσουν κάποτε αι εργασίαι μιας Γενικής Συνελεύσεως της 'Ομοσπονδίας, το τότε Διοικητικόν Συμβούλιόν της υπέβαλεν, όπως ήθε δρθόν, εις τόν Υπουργόν της Παιδείας τὸ πρόγραμμα, πού περιελάμβανε τὰ συζητήσια θέματα καὶ τὸν παρεκάλωσε νὰ παρευρεθῆ κατά τὴν πρό-την ἡμέραν τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ δεχθῆ τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κλάδου καὶ νὰ κηρῶξῃ τὴν ἐναρξιν τῶν εργασιῶν τῆς.

Ὁ Υπουργός—μακαριτῆς σήμερα— εἰς τὸν ὅποιον ἀπεσέθη ὑπὸ τοῦ κόματός του τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὄχι διὰ ἐκείνη ἡμέραν δι' αὐτό, ἀλλ' ἄλλως καὶ μόνον διὰ νὰ ἔξοι κονομηθῶν αἱ ἀξιώσεις τῶν ὑποψηφί-ων Ὑπουργῶν, ἀνέγνωσε τὸ πρό-γραμμα ἐπιτροχάδην καὶ ἐπειθε μεταξὺ τῶν θεματικῶν τῆς ἡμερησίας διατάξεως περιελάμβαντο καὶ τὸ θέμα ἐξεδε-σῆς τῶν μέσων διὰ τὴν ἀνάγκησιν καὶ ἐπισκευῆν τῶν διδασκηρίων, ἠτένισε βλοσυρῶς τὸ Διοικ. Συμβούλιον καὶ ἐκθῶλῶν ἑρῶν ἀναγκάσων τὸ ἐκεναυ-νοβόλησεν μὲ τὰ ἔξῃς ἀίματτα :

—Καὶ μὲ ποῖο δικαίωμα σεῖς οἱ δάσκαλοι ἀναμνησθε εἰς ζητήματα διδασκηρίων, διὰ τὰ ὅποια μόνον ἀρ-μόδιον εἶναι τὸ Ὑπουργεῖόν μου; Θέ-λετε δηλαδὴ νὰ εἰσθε ὑπεράνω ἀπὸ τὸ Κράτος; Γι' αὐτὸ ἰδρύσατε τὴν . . . Συναμοταξίαν σας;

Ἀπέριτος ἔπειτα τὸ πρόγραμμα μετὰ τινος περιφρονήσεως ἐπάνω εἰς τὸ γραφεῖόν του καὶ ἐκρόσθησας :

—Σε τέτοιαις Συνελεύσεσι εἰς δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ παρευρεθῶ . . .

—Καίτις Ὑπουργέ, ἀλήτησος μὲ ψυχραιμίαν ἡ Διοίκισις. Εἰμεθα ὑπο-χρεωμένοι νὰ σῶς ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην ἑλπίην μας, διότι, ἀναλα-βόντες τὸν δ.εὐθύνην τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Παιδείας, δὲν ἠγωνίζεσθε τὴν Ὀρ-γάνωσιν τῶν Ἑλλήνων Δημοδιδασκάλων. Οἱ Δημοδιδάσκαλοι, κ. Ὑπουργέ, εἰπον ἰδρύσαι Συλλόγους εἰς ὅλας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους καὶ ὡς ἀνω-τάτην συνδικαλιστικὴν ὀργάνωσιν ἔχουσι ὄχι τὴν Συναμοταξίαν—ὡπως εἰρω-νικῶς τὴν ἀποκαλεῖτε—ἀλλὰ τὴν Διδα-σκαλικὴν Ὀμοσπονδίαν, ἐκπρόσωπον τῆς ὁποίας εἶναι οἱ ἐνώπιόν σας εὐρι-σμοί μου. Ἡ Ὀμοσπονδία μας ἀπὲθ ἀποτελεῖ τὴν οὐσιαστικὴν τῆς θελή-σεως ὅλων τῶν Διδασκάλων τῆς Χί-ουσας καὶ σκοπὸν ἔχει νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν βελτίωσιν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπα-ιδεύσεως καὶ τὴν ἀνάψωσιν τοῦ Διδα-σκάλου. Εἶναι, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά τῆς αὐτῆς, σύμβουλος τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας, συνεργαζομένη μὲ αὐτό καὶ ὑποβοηθοῦσα πολλὰκις αὐτὸ εἰς τὰ ἔργα του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ Δι-δάσκαλοι ἀπερσάσαν νὰ συζητήσουσι καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγέρσεως καὶ ἐπισκευῆς τῶν διδασκηρίων, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀνήγερθησιν ἀπὸ μόνῃ τῆν δρῶσιν τῶν ἰκανῶν Διδασκάλων. Κάνετε, ἐπομένως, λάθος, κ. Ὑπουργέ, νὰ λοχυρίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχομαν τὸ δικαίωμα νὰ συζητῶμεν περὶ τοιούτων ζητημάτων καὶ μεγαλύτερον λάθος, νὰ μὴ θέλετε νὰ παρευρεθῆτε κατά τὴν ἐναρξιν τῶν εργασιῶν τῆς Γενικῆς μας μετὰ Συνελεύσεως. Πάντως, ἡ Συνέλευ-σις θὰ ἐκπληρώσῃ τὸν κοροσμητικὸν τῆς, διὰ τὸν ὅποιον ἐκλήθη, κοροσμητικὸν καθαρῶς Ἐθνικόν, καὶ ἀνευ τῆς πα-ροουσίας σας, τὴν ὁποίαν θεωροῦμεν πλέον περιττὴν κατόπιν τῆς δηλώσεως σας καὶ ἀποσφραγισμένην τὴν παρακάτω τῆς προσκλήσεώς σας εἰς αὐτὴν, ἐπεξη-γώντες εἰς τοὺς ἀνταρσώπους τοῦ Κλάδου μας, ὅτι δὲν ὑπάρχει Ὑπουρ-

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΧΙΟΥ

Τὸν περασμένο Ἰουλίον συμπληρώ-θησαν δύο χρόνια πού τοποθετήθηκε προϊστάμενος τῆς Δημοτικῆς Ἐκ-παιδεύσεως Χίου, ἕνας ἐκλεκτός τοῦ κλάδου, ἕνας στακεκριμένος καὶ ἀκούρατος Ἐπιθεωρητῆς ὁ κ. Κων. Μπάλλας. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κων. Μπάλλας, εἶρε τὸν ἐνδεδειγμένον προϊστάμε-νόν τῆς. Πνεῦμα ἀνήσυχον, κινεῖται πρὸς πᾶσαν κατὰθυσίαν, διὰ πᾶσαν πρόδον. Μόρφωσις ἀρίτια, ζωτικό-της ἀφαστος, ἐνθουσιασμός ἀκρά-τητος, διακρίνουσι τὸν προϊστάμενον τῆς Δημοτ. ἐκπαίδευσως Χίου.

Μέσα σὲ μικρὸ αὐτὸ χρόνικὸ διάστημα τῶν δύο ἐτῶν, πολλὰ ἐκ-παιδευτικὰ προβλήματα βρῆσαν τὴν ὀρθὴν λύσιν τους, ἀλλὰ κυρίως ὁ δάσκαλος τῆς Χίου ἔτυχε ἰδιαίτε-ρας προσοχῆς καὶ φροντίδος ἀπὸ τὸν Ἐπιθεωρητῆ τῆς, ὃ ὅποιος με-τὴν φατισμένην του διάνοισι, πού τὸν διακρίνει καὶ τὴν ἀνάγκη του πρὸς τὸν δάσκαλον καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν, ἐστρεψε ὅλην του τὴν προσοχὴ στὸν κύριον συντελεστῆ τῆς ἀνωφώσεως τῆς Λαϊκῆς Παιδείας, τὸν ἐργάτην αὐτῆς, τὸν Δάσκαλον. Γνωρίζει πολὺ καλά ὅτι ἀπὸ τὴν πνευματικὴν κα-τάρτησιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τοῦ Δασκά-λου θὰ ἐπέλθῃ ἡ πρόδosis στὴν Δη-μοτικὴ ἐκπαίδευσιν καὶ γι' αὐτὸ στὸν τόμα αὐτὸν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀφιξέως του στὰς θῆκας ἐπιμονῆς, ἐπι-διώκων τὴν ἀπὸ διδακτικῆς, ἐπιστη-μονικῆς καὶ Διοικητικῆς ἀπόψεως, ἐπιμόρφωσιν ὅλων τῶν διδασκάλων τῆς περιφερείας του.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διαρκῶς συ-κροτεῖ Παιδαγωγικὰ συνέδρια, εἶτε τοπικὰ εἶτε Γενικὰ, τὰ ὅποια κατευ-θύνει ὁ ἴδιος. Ἐχει κατανοήσει τὴν μεγάλην παιδαγωγικὴ σημασία αὐ-τῶν, γνωρίζει ὅτι μὲ αὐτὰς ὁ διδά-σκαλος ἀναβαπτίζεται, ἐπιμορφώνε-ται, συγχρονίζεται. Πόθος του καὶ θερμὴ ἐπιθυμία του εἶναι ὅλοι οἱ δά-σκαλοι τῆς Χίου νὰ παρακολουθοῦν καὶ συμμετέχουσι σ' αὐτὰ ὄχι κατὰ τύπος, (αὐτὸ ἄλλωστε φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς διοργανώσεώς των) γιὰ νὰ μποροῦν νὰ παρακο-λουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τῆς Παιδαγω-γικῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ ἐφαρμόζουσι ἀποτελεσματικὰ τὰ πορίσματα τῶν συνεδρίων στὴ διδασκαλίαν καὶ στὴν πράξιν. Γι' αὐτὸ διαρκῶς ἐξα-ποστέλλει ἐγκυκλίους γαμάρως πνοῆς καὶ δὴγίνας στοὺς ὑφισταμένους του. Χαράζει τὴς κατευθυντήριες γραμ-μές, τὴς ὁποίας πρέπει νὰ ἀκολουθῆ ὁ συγχρονισμένος δάσκαλος, γιὰ νὰ ἀποβῆ πραγματικὸς ἐκπολιτιστικὸς παράγων, ψυχολόγος καὶ θερμὸς παραστάτης τῆς κοινωνίας καὶ κυρίως τοῦ μικροῦ χωριοῦ. Οἱ ἐκπαιδευ-τικοὶ τῆς Χίου δικαίως θεωροῦν τοὺς ἑαυτοῦς τῶν ἐταυχείς, διότι εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κων. Μπάλλας εἶ-ρον τὸν στοργικόν προϊστάμενον,

γὸς τῆς Παιδείας . . .

Διαμαρτυρία Ὑπουργικαὶ καὶ κραυ-γαὶ ὑστερικαὶ ἐπηκολούθησαν.

Ἡ Διοίκισις τῆς Ὀμοσπονδίας ἀπεχώρησε μὲ ἀξιοπρόβειαν.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα :

Μετὰ δύο ἡμέρας, δεῖς ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως, ὃ μακαρι-τῆς Ὑπουργός προσήλθεν εἰς τὴν αἴ-θουσαν τῶν εργασιῶν τῆς φιλομειδέ-στατος καὶ, ἀφοπ τῆχῆθ-εβδόμασιν ἰῶν συζητήσεων, ἀπεσέθη, ὅτι θὰ δε-χθῆ εὐχαρίστως καὶ θὰ μελετήσῃ μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ληφθησομένας ἀπο-φάσεις!

... Ἄλλοι καιροὶ καὶ ἄλλα τότε Ὑπουργικὰ ἦθη! Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

τὸν ἐμπνευσμένον καθοδηγητῆν, τὸν ἀφοσιωμένον εἰς τὴν ἀποστολὴν του ἀνώτερον ἐκπαιδευτικόν. Καὶ πρῶ-γματὶ ἀπὸ τῆς τοποθετήσεώς του εἰς τὴν Περιφέρειάν μας ὁ ἀκούρα-τος αὐτός ἐπιθεωρητῆς συνεκρότη-σε ἐπὶ τὰ Τοπικὰ συνέδρια κατὰ τὸ σχολικ. ἔτος 1949—50, μὲ διάφορα θέματα καὶ ὑποδειγματικὰ διδα-σκαλας καὶ ἕνα Γενικόν Παθ. συν-έδριον κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1950—51, ὃ ὅποιον συνεζήτηθησαν σπουδαί-ατα παιδαγωγικὰ ζήτηματα καὶ ἐγένοντο καὶ ὑποδειγματικῆς διδα-σκαλας. Μιὰ μόνῃ ματιᾷ νὰ ριξῆ κανεὶς στὰ θέματα τὰ ὅποια ὄρισ-ε ὁ κ. Ἐπιθεωρητῆς Χίου πειθεῖται γιὰ τὴν πρόδosis πού ἐπιτελεῖται στὸν τομέα τῆς ἐπιμορφώσεως τοῦ δα-σκάλου. Θέματα ἦταν τὰ ἀκόλουθα:

1) Ποῖα εἶναι αἱ ἀρχαὶ καὶ ποῖα αἱ προϋποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στηρίζεται ἡ ἐργασία ἐν τῷ σχολείῳ διὰ νὰ ἀποβῆν αὐτὴ δημιουργικὴ καὶ νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ πορίσματα τῆς Παιδαγωγι-κῆς, τῆς Ψυχολογίας, τῆς Βιολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας.

2) Ποῖα προβλήματα ἀντιμετω-πίζει σήμερον τὸ σχολεῖον ἐν τῇ πε-ριφερείᾳ ἡμῶν καὶ πῶς πρέπει νὰ τὰ ἀντιμετωπίζωμεν διὰ νὰ ἐπιτύ-χωμεν καλλιτέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ σχολείου.

3) Διὰ ποίας ἐσωσχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς δράσεως δύνανται ὁ ὅλος ν' ἀποβῆ ἐκπολιτιστικὸς παράγων ἐν τῇ Κοινωνίᾳ.

4) Ποῖα ἡ ἀξία τοῦ σχολικοῦ κῆ-που καὶ πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ ἰδρύσις καὶ συντήρησις τοῦτων εἰς τὰ σχο-λεῖα τῆς περιφερείας μας.

5) Ποῖα ἡ σημασία τῶν σιωπηρῶν εργασιῶν διὰ τὸ Μονοτάξιον σχο-λεῖον καὶ πῶς δύνανται νὰ χρησιμο-ποιηθῶσι αὐταὶ διὰ νὰ καταστῶσι δημιουργικὰ διὰ τὴν πρόδosis τοῦ σχολείου.

Τὰ ἀνωτέρω θέματα ἀνέπτυξαν ἴλιαν ἐπιτυχῶς διάφοροι ἐισηγηταὶ ἐκλεγέντες διὰ κλήρου. Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἠκολούθησε κριτικὴ ἐπὶ τῶν ἐισηγήσεων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήγοντο θετικὰ συμπεράσματα, ὕστερα ἀπὸ τὴς βαθυστόχαστες συμβουλῆς καὶ δὴγίνας τοῦ κ. Γενικοῦ καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τὰ ὅποια ἐφημέ-ρησαν ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῆς περιφερείας μας μὲ ἀρκετὰ ἰκανο-ποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἄλλὰ καὶ συγγραφικὴ ἐργασίαν ἀξίολογον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὁ κ. Κων. Μπάλλας. Ἐκτός τοῦ βιβλίου του «Λεόκωμα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Φλωρίνης» τὸ ὅποιον ἐξέδωκεν, ὅταν ἦτο ἐπιθεωρητῆς Φλωρίνης, τὸν παρελθόντα Ἰουλίον ἀκυκλοῶδῶς ῆσε καὶ ἔγραψεν σύγγραμμά του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ βασικὰ ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα» εἰς τὸ ὅποιον με-σάφηνει δίδοντας κατευθύνσεις καὶ διευκρινίζοντας κατὰ τὸν πλῆον συγχρονισμένον τρόπο τὰ σοβαρώτερα ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα, ὅπως εἶ-ναι ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς, τὰ ἀνα-λυτικὸν πρόγραμμα, τὸ πρόβλημα τῶν προβλημάτων, ὁ δάσκαλος κλπ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτὸν ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευ-τικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πάντα μὴ ἐκπαιδευτικὸν διανοούμενον.

Δὲν περιορίζεται ὁμως μόνον εἰς τὸν τομέα τοῦτον, εἰς τὴν ἀπὸ δι-δακτικῆς ἀπόψεως πνευματικὴν κα-τάρτησιν τοῦ διδασκάλου. Ἀναλαμ-

βάνει, ἴλιαν ἐπιτυχῶς καὶ τὴν ἐπι-γνώσιν τοῦ διδασκηριακοῦ προβλή-ματος. Καὶ εἶσι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ τὰ παλαιὰ διδασκῆτρια ἐπισκευά-ζονται καὶ νέα ἰδρύονται. Ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Χίου ἀποκοῦν καλα-σθητικὴν ὄψιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξω-τερικῶς καὶ προκαλοῦν τὴν ἀνάγκη τῶν μαθητῶν καὶ τῆς Κοινωνίας γεν-ικῶς, εἰς τρόπον ὅστε νὰ πληροῦν τοὺς κανόνας τῆς ὕγιεινῆς καὶ νὰ ἀποβαίνουσι τόποι πραγματικῆς μορ-φώσεως μετὰ καλαισθητικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν μαθητῶν.

Ὅτω ἔτυχον μερικῆς ἐπισκευῆς τὰ Σχολεῖα Καρυῶν, Λεπτοπόδων, Λ. Βαβίων, Ὀλύμπων, Πιτυοῦς, Πα-ταμιῆς, Συκιᾶσδος καὶ Χίου, ΣΤ' συνολικῶς 8 μερικὰ ἐπισκευα. Ἐ-τυχον δὲ ριζικῆς ἐπισκευῆς τὰ κά-τωθι σχολεῖα τῆς περιφερείας Ἀγ-γώνων, Βολισσοῦ, Βουνοῦ, Βρον-τάδου Α' Β' Γ', Ἐλάτης, Θελοπο-ταίου, Καλαματιῆς, Καλλιμασιᾶς, Κάμπου Α' Β', Καρδαμύλων Α' Β' Γ', Καταράκτου, Λαγκάδος, Νεψί-των, Οἰνουσῶν, Πυργίου, Σιδηροῦν-τος, Σπατοῦσῶν, Χαλκιοῦς καὶ Χίου Β' Δ' Ε' Γ' Η' Ζ', ἦτοι συνο-λικῶς 24 ριζικὰ ἐπισκευα. Ἐπίσης ἐπραγματοποιήθησαν καὶ 6 ἀνεγέ-ρισαι Σχολεῖων εἰς τὰς κάτωθι Κοι-νότητας: Ἄγιου Γεωργίου, Ἀμά-δων, Ζυφιά, Πισκυλοῦτος, Ἀρμ-ολίων καὶ ἔξω Διδύμας. Τὸ διδακῆ-ριον μάλιστα τοῦ Ἄγ. Γεωργίου εἶ-ναι μοναδικόν εἰς τὸ εἶδος του, πραγματικὸν μέγαρον, συγχρονισμέ-νον, πού πληροῖ ὅλους τοὺς κανό-νας τῆς ὕγιεινῆς καὶ Παιδαγωγι-κῆς. Τὸ διδακῆριον τοῦτο μετὰ τῆς ἀποπεράτωσιν του χωρὶς ὑπερ-βολῆν θὰ εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέραν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τὸν τομέα τοῦ πλουτισμοῦ σχολικῶν βιβλιοθηκῶν καὶ τοῦ πλου-τισμοῦ τῶν σχολείων δι' ἐποπτικὸν μέσον ἔχει ἐπιλοῦσι ἰκανοποιητικῶς ὁ κ. Μπάλλας καὶ τοῦτο διότι ἔχει τὸ μουσικὸν του, κατορθῶναι νὰ δη-μοουργῆ πόρους καὶ εἰς περιπτώσε-ις πού κάθε ἄλλος θὰ ἀπέλειε πᾶσαν ἐλπίδα ἐξεδεῦσεως τοιούτων.

Ἡ δράσις ὁμως καὶ τὸ ἐνδιαφέ-ρον τοῦ κ. Μπάλλας διὰ τὴν ἐπιμόρ-φωσιν τῶν διδασκάλων δὲν σταμα-τᾷ ὡς ἐδῶ, συνεχίζεται μὲ τὰς μη-νιαιὰς μορφωτικῆς συγκεντρώσε-ις πού πραγματοποιεῖ ἀπὸ τῆν ἀρχῆν τοῦ πράχοντος σχολ. ἔτους. Α.Μ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΑ

Μόλις ἐξεδόθη καὶ κυκλοφόρησε τὸ βιβλίον «Ἡ ἀγωγή τοῦ πολίτη γιὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα» τοῦ συναδέλφου κ. Θεοδώρου Τουντο-πούλου, Δημίου Προτόπου Παιδα-γωγικῆς Ἀκαδημίας Τριπόλεως. Εἶναι γραμμένον στὴ Δημοτικὴ γλώσσα καὶ περιέχει πλούσια ὅλη θρησκευτικὴ, ἔθνικον, οἰκογενειακὴ καὶ ἱστορικὴν περιεχομένη καὶ εἶναι τὸ μοναδικὸ καὶ τὸ πῶ κατάλληλον βοηθητικὸν γιὰ δάσκαλον καὶ γιὰ τὸν μαθητῆν.

Πωλεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν συγγραφέα. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς κ.κ. συναδέλφους ἐπιθυμοῦν νὰ ἀγορέ-σουν τὸ βιβλίον τοῦτο γιὰ τὰ σχολεῖα καὶ γιὰ τοὺς μαθητὰς των, νὰ ἀπευ-θυνθῶν: Θεόδωρον Τουντοπούλον, Διδάσκων Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Τριπόλεως—Τρίπολι, καὶ ταυσοχρό-νως νὰ ἀποστείλουν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὸ ἀντίστοιχον τῶν βιβλίων. Τι-μῆται 10 χιλιάδες κάθε βιβλίον. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ ἔξωδὰ ἀποστολῆς ἐπι-βαρύνουσι τὸν συγγραφέα.

Ἄν ὁ Λαὸς πιστεύῃ, ὅτι ὁ Δημοδιδάσκαλος εἶναι ὁ σπουδαιότερος ἐργάτης τῆς εὐτυχίας του, θὰ αισθανθῆ τὴν ἀνάγκην του καὶ θὰ γίνῃ συμπαραστάτης καὶ συνεργάτης μας. Ἄς μεταδώσωμεν τὴν πίστιν αὐτὴν εἰς τὸν Λαόν.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΑΞΙΣ ΩΣ ΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Τοῦ κ. Σ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑ, Καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν

Κατ' ἀρχὴν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἐννοίας καὶ περὶ τῆς ἀξίας τῆς σχολικῆς τάξεως δύο ἄκρως ἐναντία πρὸς ἀλλήλας ἔκδοχα. Ἐκεῖνος μὲν, ὁ ὁποῖος ἀπατάζεται θεωρίαν, ἡ ὁποία ἀνεπιφυλάκτως ἐξαιρεῖ τὴν σημασίαν τοῦ ἀτόμου, ἐκλαμβάνει τὴν ὁμαδικὴν διδασκαλίαν ὡς παιδαγωγικὴν ἀποίαν, ὡς ἐπικίνδυνον ἐδραγανὸν τῆς ἐξομοίωσης τῶν μαθητῶν πρὸς ἀλλήλους, διὰ τοῦ ὁποῦ ἀσχετὰ βία ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας φύσεως τοῦ παιδός. Ἄλλ' ὅστις πιστεῖ εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀγωγὴν, ἀντὶ τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποῦν θέτει τὸ ἔτος πρὸς τὸν ἑαυτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ σχολείου θέτει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τροφίμου εἰς θεράποντα τοῦ κοινού. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ τάξις, ὡς ὁμάς ἀνθρώπων, φαίνεται ὡς ἀναπόφευκτος παιδαγωγικὴ ἀπαιτήσις.

Διὰ τῆς διδύλλας περὶ προσωπικότητας συμβιβάζονται αἱ δύο αἰτίαι ἀντιθέσεις. Κατ' αὐτὴν τὸν σχολεῖον καὶ ἡ μαθητικὴ τάξις ὀφείλου νὰ εἶναι τόποι, ἐνθα ἀναπτύσσεται τῆς εἰς προσωπικότητα. Περιλαμβάνει δὲ ἡ ἐννοία τῆς προσωπικότητας τὴν βούλησιν τοῦ ἀναπτύσσοντος ἀτομοῦ βίον ὅμα δὲ καὶ τὴν βούλησιν τοῦ ἐμπειροῦ τοῦ συμπεριόντος τῆς κοινωνίας. Ἄφετηρία δὲ τῆς ἠνωμένης ταύτης διττῆς βουλήσεως εἶναι ἡ βαθύτατην σημασίαν ἔχουσα ἐπίγνωσις ὅτι τὸ μὲν ἔτος ἀναπτύσσεται εἰς τὸ μέγιστον βάθος καὶ ὄψος τοῦ ἐῶν αὐτοῦ μόνον ἐν τῷ μέσῳ πλοῦσιου κοινωνικοῦ βίου, ἡ δὲ κοινωνία ἀναπτύσσεται τὰς ἀγὰς αὐτῆς δυνάμεις μόνον, ἐν εἰς τοὺς διαφόρους αὐτῆς συλλόγους καὶ συνδέσμους δὲν συμφορῇ ὁμάδας ἀποτελουμένης ἐξ ἀμβλύων ἀνθρώπων ἀλλ' ἐπιδιώκει νὰ καλλιεργῇ ἀτομικοὺς χαρακτήρας. Ἐκ τῶν λεχθέντων συνάγονται περὶ τοῦ τρόπου, κατ' ὅσον ὀφείλει νὰ διαμορφώνεται ἡ σχολικὴ τάξις, τὰ ἀκόλουθα δύο σαφῆ αἰτήματα. Ὁφείλομεν δηλονότι συχνότατα ἄλλοτε μὲν νὰ ἀπαλλάττωμεν τὸν μαθητὴν ἀπὸ τὸν δεσμὸν, ὁ ὁποῖος συνδέει αὐτὸν μετὰ τὸν συμμαθητὴν εἰς τὸν σύλλογον τῆς τάξεως, ἵνα οὕτως ἐργάζεται μόνος του, ἄλλοτε δὲ νὰ συνενώνωμεν τὰ μέλη τῆς τάξεως εἰς σύνδεσμον, τοῦ ὁποῦν τὰ μέλη τῶν εἶναι οὕτω στενὰ μετ' ἀλλήλων συνδεμένα, ὥστε νὰ ἴδωσι γνήσιον κοινωνικὸν βίον κατὰ τὸ πρότυπον τῶν εὐρύτερων ὁργανισμῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον ὅθεν χαλάρωσις ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, σφοδρὴς ἀπὸ τὸ ἄλλο, πλοῦσιαι διαφορῆς καὶ ἀύπαυτος ὁλοκληρώσις. Ὁ μαθητὴς μακρὸν τῆς τάξεως, ἡ τάξις μακρὸν τοῦ ἐπὶ μέρους!

Ἐὰν δὲ μᾶλλον νὰ πραγματοποιηθῶν καὶ τὰ δύο, ἡ πραγματοποίησις αὐτῆ σημαίνει γενικῶς, ὅτι ὁ σύνδεσμος, ὁ ὁποῖος ἐνώνει τοὺς μαθητὰς εἰς τὰς τάξεις, ἀποβαλλεὶ τὴν ἐκ παραδόσεως ἀκαμψιαν αὐτοῦ, τοιοῦτοτρόπως ἡ τάξις γίνεται μᾶλλον εὐκαμψος, μᾶλλον ἐλαστικὴ, ἐνίστε δὲ χαλαρωμένη, ἄλλοτε δὲ στενότερον συνδεμένη καὶ εὐκόλως μεταβινοῦσα ἐκ τῆς μίαις καταστάσεως εἰς τὴν ἑτέραν.

Ἐργαζόμενος μαθητῆς, ἐργαζομένη τάξις! Μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἐμφανίζεται ἀναποφεύκτως καὶ ἡ εἰκὼν τῆς τάξεως, τὴν ὁποῖαν διὰ διδύλλας δευτερογενῆς ἀνεγείνει καὶ φέρει ὁ διδάσκαλος.

Ὅθεν ἀναφαίνονται αἱ ποικιλότητες εἰκόνες τῆς τάξεως κατὰ τὴν διδύλλαν, κατὰ τὰ παιγνίδια, κατὰ τὰς ἐορτάς, κατὰ τὰς ἐκδρομάς, κατὰ τὰς ὄρας τῆς ἀναπαύσεως καὶ κατὰ τὰς ποικίλας ἄλλας ἀσχολίας κλπ. Παραθέτομεν νῦν τρεῖς σπουδαίας εἰκόνας τῆς ἐργασίας τῆς τάξεως,

καθ' ἃς αὐτὴ εἶναι συνδεμένη κατὰ διάφορον τρόπον.

— Πρῶτον ἡ ἀπασχολοῦσα ἕκαστον ἰδιαιτέρας ἐργασίας, κατ' ἣν ἕκαστος μαθητῆς ἔχει νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅλον τὴν ἐργασίαν ἐργαζόμενος αὐτοτηρῶς καὶ ἐλευθέρως.

— Δεύτερον ὁ ἐλευθερὸς διάλογος, κατ' ὅσον ἔν τῇ τάξιν ὡς σὺλλογος ἀρτίως κατεσκευασμένος ἀποτελεῖ κοινότητα διανοουμένων.

— Τρίτον ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας τῆς τάξεως εἰς τὰ μέλη αὐτῆς. Κατ' αὐτὸν κατ' ἀρχὰς μὲν κατανέμεται ὅλον τὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους μαθητὰς, κατανέμονται εἰς αὐτοὺς τὰ τμήματα τῆς ἐργασίας. Ἐπειτα δὲ συναπτούνται ταῦτα εἰς ὅλον τὴν, συναρπάζομένων πάντων ὁμοῦ τῶν μαθητῶν.

1. Η ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΣΑ ΣΙΩΠΗΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατ' αὐτὴν ἡ τάξις διαλύεται εἰς ἐπὶ μέρους ἐργάτας. Αὐτὴ ἰσχυρὴ περὶ πολλῶν μαθημάτων ἐξ ὁλοκληρῶν εὐκόλως λαμβάνει χάραν, δασκικὴ τὴν διδάσκει καὶ μαθαίνει ἐργασίαν τινα, ἡ ὁποία γίνεται διὰ τῶν χειρῶν.

Τοιαύτη ὡσούτως ἦτο ἡ παλαιότερη μορφή τῆς διδύλλας καὶ τῆς ἀναγνώσεως. Εἰς αὐτὴν δὲ τείνει νωστὶ ἡ γραφὴ κατὰ τὸν νεὸν πνεῦμα. Εἰς ἀμερικανικὰ δὲ ἀγροτικά ἐκπαιδευτήρια ἐδοκίμασαν νὰ διαμορφώσουν τοιοῦτοτρόπως καὶ τὴν διδύλλαν τῶν Μαθηματικῶν θέτοντες ἀφετηρίαν ἀξιολογῶν τὴν διδακτικὴν βιβλίον.

Πλὴν τούτων νωστὶ κατὰ τὰς ὄρας τῆς διδύλλας γίνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον χρῆσις μεγαλυτέρας τῆς σιωπηρῆς ἀπασχολήσεως, διακοπόμενης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ὁμαδικῆς διδύλλας. Οὕτω π.χ. ἐν τῇ Φυσικῇ Ἱστορίᾳ κατὰ τὴν διδύλλαν εἰσάγονται ἀσκήσεις, τὰ δὲ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ἀκρίβη διανοητικὴν ἐνέργειαν, κανονικὰς ὀρίτους ὄρας ταύτης ἐργασίας. Ἄλλ' ἡ ἀπασχολοῦσα διδύλλαι εἶναι εἰσὶ ἐλάχιστοι γνωστὴ καὶ ἐλάχιστοι καλλιεργεῖται ὡς βραχεῖα παρεμβολὴ κατὰ τὴν ὄραν τῆς διδύλλας. Κατὰ τὴν παρεμβαλλομένην δὲ ταύτην ἀπασχολοῦσαν ἐργασίαν θὰ ἦτο δυνατόν οἱ μαθητὰν νὰ προτρέπωνται κατὰ τὰς περιπτώσεις, νὰ σκέπτονται κατ' ὀλίγον περὶ δεδομένου τινος προβλήματος, ἢ νὰ κατασκευάζουν μικρὸν πρόγραμμα ἐργασίας, ἢ νὰ ἀναλύουν παράδειγμα τῆς, ἢ νὰ ἐξεύρισκον τὸ οὐσιώδες κειμένον τινός, ἢ νὰ συλλέγουν ἰδέας, αἱ ὁποῖαι ἐπέχοντα εἰς τὴν διδύλλαν καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ σιωπηρὰ ἀπασχολήσις ἔχει πολλαπλὴν ἀξίαν:

Δι' αὐτῆς δηλονότι ὁ μαθητὴς ἀποφεύγει τὴν ἐπιβλοπὴν ἰσοπεδοῦσαν ἐπίδρασιν τῆς ὁμαδικῆς διδασκαλίας. Ἐκαστος δύναται νὰ ἐργάζεται προσωπικῶς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του καὶ συμφώνως πρὸς τὴν κλίσιν του. Διὰ τῆς ἀμέσου, προσωπικῆς, σχέσεως μεταξὺ τοῦ μαθητῶντος καὶ τῆς διδασκῆς ὅλη ἀναπτύσσεται καὶ ἐμπέδωνεται σπουδαία «φυσικὴ» μορφή τοῦ μανθάνειν.

Διὰ τῆς σιωπηρῆς ἀπασχολήσεως εἶναι δυνατόν νὰ εἰσάγονται εἰς τὴν διδύλλαν ἰδιαιτῶτα εἰδη ἐνεργείας, ὅποια εἶναι π.χ. ἐργασία διὰ τῶν χειρῶν ὡσούτως, ἐπειδὴ κατ' αὐτὴν ἐκβάλλεται ἡ ὑπερβολικὴ διὰ τοῦ στόματος ἐργασία τοῦ καθιερωμένου τρόπου διδύλλας, εἶναι δυνατόν κατὰ τὴν σιωπηρὰν ἀπασχολήσιν νὰ καλλιεργῆται ἡ σύνταξις συνθετικῶν γραπτῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς διδασκόμενης ὅλης, ἡ σύνταξις βραχυγραφῶν (π.χ. σημειώσεων διὰ τῶν σπουδαιτέρων καταλλήλων πρὸς ὑπόμνησιν λέξεων), τὰς ὁποῖαι ἀπαιτεῖ ἡ ζωή,

Πρὸς τούτοις ἡ σιωπηρὰ ἀπασχολήσις ἀσκεῖ τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν μέθοδον, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὅσοι ὀφείλου νὰ ἐργάζονται κατ' οἶκον ἀεὺθερως. Τέλος ἡ ἀπασχολήσις τὴν πορταῖν τῆς διδύλλας. Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα παρακολουθεῖ, πῶς οἱ νεοροὶ αὐτοῦ ἐργάται γίνονται βαθμῶν δὲν κάτοχοι τῶν μεθόδων τοῦ ἐλευθέρως ἐργάζεσθαι.

Κατὰ τὴν σιωπηρὰν ἐργασίαν ὁ διδύλλος μεταβινοῦν ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν ρίπτει βλέμματα εἰς τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας συντελουμένης ἐργασίας, βοηθεῖ μὲ πολλὴν προσοχὴν, προλαμβάνει ἀστοχήματα, ὑποδεικνύει σφάλματα, κἀμὲν ὁ ἴδιος κατεῖν ἐἴδει ὁποδείγματος πρὸς μίμησιν, χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνει πρῶτως, προδιαγράφων αὐτὸς ὀριστικῶς τὴν πορταῖν τῆς διδύλλας. Εἰς ὅλα δὲ ταῦτα παρακολουθεῖ, πῶς οἱ νεοροὶ αὐτοῦ ἐργάται γίνονται βαθμῶν δὲν κάτοχοι τῶν μεθόδων τοῦ ἐλευθέρως ἐργάζεσθαι.

2. Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Κατ' αὐτὸν ἡ τάξις διανοεῖται, συναισθάνεται, ἐνεργεῖ κατ' ἑαυτὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ διδασκάλου. Πλήρως ζωῆς, ἀσθητικῶς κοινουμένοι οἱ μαθητὰν γίνονται κύριοι τοῦ προβλήματος αὐτῶν. Ἐπιτρέπονται πάντοτε ἐλεύθεραι παρατηρήσεις, ἐλαγχοί, προτάσεις γνησῶν, ἐρωτήσεις.

Σπουδαῖον εἶναι, ὅτι αὐτοὶ ὅσοι οἱ μαθητὰν κανονίζουσι κατὰ τὴν ἐργασίαν, π.χ. ἐπαναφέροντες, εἰς τὸ προκείμενον ζήτημα τοὺς τυχόν παρεκβινοῦσας, νὰ ἐπιδεικνύονται κ.λπ. Ἄλλ' ὁ διδάσκαλος εἶναι ἀκροατὴς καὶ συνομιλητῆς.

Οἱ ὅροι δὲ, ὅφ' οὗς ἐπιτυγχάνεται ἄξιος λόγος ἐλευθερῶς διάλογος, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: μικρότερος τοῦ σημερινοῦ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως, τρόπος καθίσσεως τοῦ ὁποῦ, ὥστε οἱ μαθητὰν νὰ εἶναι δυνατόν νὰ στρέφονται πρὸς ἀλλήλους πρὸς τοὺς ὁποῖους εἰς τὸ μετὰ δεξιότητος λαμβάνει τὸν λόγον, χωρὶς νὰ παρουσιάζεται ἡ ἀνάγκη νὰ καλῆ ὁ διδύλλος τὸν θέλοντα νὰ ἐπὶ τῆς, ἐπισημῶς εἰς τὸ στρέφει τὴν προσοχὴν μακρὸν τοῦ διδύλλου εἰς τὸν ὁμιλοῦντα ἕκαστοτε ἢ ὁμιλοῦντας συνομιλητὰς.

Κατὰ τὸν διάλογον τοῦτον παρατρέπεται ἡ ἀκόλουθος σειρά μεταβίσεως: ἀπὸ τὰς συνθέτους δηλαδὴ συζητήσεως, αἱ ὁποῖαι γίνονται κατὰ τὴν διδασκίαν τῆς διδύλλας, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν αὐθόρμητον ὑποβολὴν ἐρωτήσεων, τὴν ἐλευθερὰν ἐκφρασὴν σκέψεων περὶ τινος θέματος κλπ. κατὰ τὴν φυσικὴν λογοδιάρροισιν τὸν μικρὸν μαθητῶν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐλευθεροῦ διδασκτικοῦ διαλόγου προχωρεῖ μέχρι τῶν αὐστηροτέρων μορφῶν τῆς διδασκτικῆς συζητήσεως, κατὰ τὰς ὁποῖαι ἐκφράζονται γνησῶν ὁσοβραῖ, ἀναπτύσσονται ἀξίαι λόγου διανοήματα, ἀμλλώνται οἱ μαθητὰν.

Ἄλλ' ὑπάρχουν κίνδυνοι ἀντιπαιδαγωγικοὶ κατὰ τὸν διάλογον τοῦτον, κατὰ τῆς γενέσεως τῶν ὁποῖων ὀφείλομεν νὰ ἀντιδρῶμεν. Εἶναι δὲ οὗτοι τοιοῦτοι τινες:

Ὁ κίνδυνος νὰ ἀπεβαίη ἡ ἐργασία πραγματολογικῶς κατὰ τὸ πῶς καὶ κατὰ τὸ πῶς οὐχὶ πολὺ γόνιμος, ὁ κίνδυνος ἐκδηλώσεως ἀντικανονικῆς συμπεριφορῆς, ὁ κίνδυνος ἐπιβουλεύσεως ὁδηγητικῶν πνευμάτων, ἐπιφυλάξεις σιωπηρῶν ἐκ βίλλας ἢ ἐκ νωθρότητος, τάσεις πρὸς ἰσοπέδωσιν τοῦ διανοεῖσθαι καὶ τοῦ ὁμιλεῖν.

Ἄλλ' ἡ ἀξία τοῦ ἐλευθεροῦ διαλόγου εἶναι, ὅτι ἀσκεῖ τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὰς ὄρα-

τὰς τοῦ διανοεῖσθαι ἀπὸ κοινού, ὅτι καλλιεργεῖ ἐξαιρετὸν μαθητῶν, πνευματικῶν ἐνεργειῶν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία εἰς ἡμᾶς δευρὸς παραμελεῖται, ὅτι ἐπιτρέπει εἰς τὰς διαφόρους ἰδιοφύλας νὰ ἐργάζονται κατὰ τὸ δυνατόν πρὸς προαγωγὴν τοῦ σπουδαίου.

Ἄλλὰ μόνον, ἐν ἐκ τῶν κατωτέρων ἀσχοῦνται αἱ τάξεις μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβείας καὶ ἐπιμελείας εἶναι δυνατόν νὰ ἀμειβεταὶ ὁ διδασκτικὸς διάλογος μὲ τὴν ἀρμόζουσαν εἰς αὐτὸν μεγάλῃν ἀμοιβῇ.

3. Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΜΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ

Κατ' αὐτὴν ἡ ἐργατικὴ κοινότης κατ' ἀρχὰς μὲν διαλύεται εἰς μέλη κατ' ἑαυτὰ ἐργαζόμενα. Ἐπειτα δὲ συναπτούνται ταῦτα πάλιν εἰς συνεργαζόμενον σύλλογον.

Τὸ κύριον δὲ ἐνταῦθα εἶναι ὁ καταμερισμὸς καὶ ἡ ἐνωσις τῆς ὅλης, τὴν ὁποῖαν μέλλομεν νὰ πραγματοποιῶμεν. Ὅτε δυνατόν εἶναι, ὅτε ἀξίαν μεγάλῃν ἔχει νὰ ἀναγνώσκουσαν πάντοτε πάντας οἱ μαθητὰν τὸ αὐτὸ ποίημα, νὰ κἀμουν πάντες τὸ μέγα πλῆθος τῶν παρατηρήσεων, ὅσα κρινονται σκόκιμοι, περὶ ὁμάδος πνὸς φωτῶν, νὰ λῶν πάντες πάντα τὰ ἐκείστοτε προβλήματα τῶν μαθηματικῶν. Διὰ τοῦτο ἡ πλοῦσιαι αὐτῆ ἐργασία κατανέμεται οὕτως, ὥστε ἕκαστος μαθητῆς λαμβάνει τὸ ἀναγνωστικὸν αὐτοῦ τεμάχιον, μέρος μόνον τῶν παρατηρήσεων, μέρος τῶν ἀριθμητικῶν προβλημάτων. Ταῦτα δὲ ἕκαστος διεξέρχεται μὲ τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν καὶ βαθύτητα. Ἡ οὕτω κατανεμημένη ἐργασία γίνεται νῦν ἡ ἀφετηρία τῆς ἠνωμένης διδύλλας. Ἐν τῇ κοινῇ δὲ ταύτῃ ἐργασίᾳ τῆς τάξεως γεννᾶται διὰ τῆς ἐνωσεως τῶν ἐπὶ μέρους ἐργασιῶν ὁρατὸν σύνολον ἐργασίας.

Πάν μᾶθημα καὶ πᾶν εἶδος ἐργασίας εἶναι δυνατόν νὰ συντελεθῶν κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην τοῦ ἐργάζεσθαι, κατ' ἣν ἡ ἐργασία κατ' ἀρχὰς καταμερίζεται καὶ κατόπιν ἐνωταί.

Χρῆσις αὐτῆς εἶναι δυνατόν νὰ γίνηται καὶ εἰς τὸν Νηπιαγωγεῖον καὶ εἰς τὰς ἀνώτερας σχολεῖα. Πρὸς τὸν τοιοῦτον, προκειμένου λόγου περὶ τῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται πρὸς μέρους τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ μόνη κατάλληλος μέθοδος διὰ τὰς ἐλευθερὰς ἐργατικὰς κοινότητας.

Εἰς τὴν μέθοδον ταύτην διδασκαλίας διακρινόμεν τρεῖς φάσεις:

Τὴν κατανόησιν τῆς ἐργασίας.

Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ μέρους ἐργασιῶν καὶ

Τὴν ἐνωσιν αὐτῶν:

Κατ' αὐτάς δὲ εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιάζονται ἕκαστοτε λίαν ποικίλα μεταβολαί. Οὕτω π.χ. εἶναι δυνατόν νὰ κατανέμεται ἡ ὅλη κατὰ τμήματα, δηλαδὴ κατὰ τμήματα τῶν πραγμάτων, εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ διδύλλαι δυνατόν ὅμως ἡ κατανόησιν νὰ γίνηται κατὰ τοὺς τρόπους τῆς ἐπεξεργασίας, δυνατόν αἱ ἐπὶ μέρους ἐργασίας νὰ ἐκτελοῦνται κατ' οἶκον ἢ ἐν τῷ σχολεῖῳ: εἶναι δυνατόν ὡσούτως νὰ διακρινεταί ἡ ἐνωσις εἰς περατακτικὴν καὶ εἰς συμπλεκτικὴν, εἰς συνυφαίνουσαν καὶ εἰς συμπενοῦσαν.

Πολύτιμος ὅμως εἶναι ἡ μέθοδος αὐτῆ τοῦ καταμερισμοῦ καὶ τῆς ἐνωσεως τῆς ἐργασίας, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ὁ διανοητικὸς βίος τῆς τάξεως λαμβάνει τὴν τροφήν αὐτοῦ ἐκ βάθος καὶ εὐρύς ἐβάθους, ἐπειδὴ ἐπιτρέπει πάλιν ἐργασίαν κατ' ἔτος, ἐπειδὴ ἀναγκάσει ἀναπτύσσεται κατ' αὐτὴν ὀψηλὸν κοινωνικόν, ἠθικόν, φρόνημα.

Ἀναγκαῖον εἶναι μόνον νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν ἐργασίαν περὶ ὅλην ἀνάσιν λόγου ἢ τοῦ ἐργάζεσθαι χωρὶς τὴν πρῆπουσαν ὁσοβρότητα, λ.χ. μὲ ἔτοςον ἐνωσιν τῶν μερῶν εἰς τὸ ὅλον. Πάντως ἐν μέλλῃ ἡ πολυτι-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ

Την 10ην, 11ην και 12ην του μηνός Δεκεμβρίου, η Νεάπολις παρουσίασε μια ζεσητική εκπαιδευτική κίνηση...

Οι εργασίες του Συνεδρίου άρχισαν την Τετάρτην στις 8 π. μ. και τελείωσαν την Πέμπτην στις 6 μ. μ.

Την έναρξη του Συνεδρίου εκήρυξε ο κ. 'Επιθεωρητής με ένα έμπνευσμένο λόγο τον προς τους δασκάλους, Μίλησαν ο Γυμνασιάρχης Νεαπόλεως κ. Ρουσούκης και από μέρος των γονέων και κηδεμόνων ο δικηγόρος κ. Κυβερνητάκης.

Το πρόγραμμα του Συνεδρίου είχε ως εξής:

1) Πρώτη ημέρα. Ο κ. 'Εμμανουήλ 'Αγαπάκης, διδάσκαλος 'Αρφαρών, ανέπτυξε το θέμα, «ή διδ/λία εκθέσεως κατά το σύστημα Μίντσε» και εν συνεχεία έδωσε υπόδειγμα κ. κ. κατά το σύστημα τούτο εις μαθητάς του σχολείου του ολίγους μεταφέρθησαν ενιαύθια εις 'Αρφαρώνες.

2) Δευτέρα ημέρα. Η δεσποινίς 'Ελευθερία Μανράκη, μετεκπαιδευθείσα διδακτρίσα ανέπτυξε το θέμα, ή κόλλη μέθοδος στην πρώτη ανάγνωση και γραφή και έδιδεξεν υπόδειγμα κ. κ. κατά το σύστημα τούτο εις τους μαθητάς της.

3) Τρίτη ημέρα. Ο κ. 'Εμμανουήλ Τρανάνης διδάσκαλος Λατοιάς ανέπτυξε το θέμα, «ή ανάγνωση εις τας ανώτερας τάξεις κατά το σχολειον έργασια» και έδιδεξεν υπόδειγμα κ. κ. εις τους μαθητάς του σχολείου του ολίγους μεταφέρθησαν ενιαύθια εις Λατοιάς.

Το απόγευμα έκαστης ημέρας εκπομπήσθε πλατιά σχετική κρίση και συζήτηση από μέρος των δασκάλων.

Τα αποτελέσματα του Συνεδρίου ήσαν ανώτερα πάσης περιγραφής και από πάσης απόψεως λαμπρά, τεθέντος επί πλέον ενός λίθου εις το μεγαλόπρεπος οικοδόμημα του 'Εθνικολογικού σχολείου. Πάς, όστις ήμολούθησεν τας εργασίας του Συνεδρίου τούτου, ενόμιζεν ότι εύρισκεται εις ανώτερον επισημονικόν εργατήριον.

Η τάξις, το επιστημονικόν πνεύμα και ή ζωηρά συμμετοχή όλων των συναδέλφων τιμά αυτούς ώς και τον Προϊστάμενον αυτών κ. Μαρράκη, όστις κάθε μέρα που παρέχεται παρήχει δαίγματα, όσι όχι μόνον επαίξις προίσταται της 'Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Μεραμβέλλου, αλλά και όσι είναι κάτοχοι προσόντων και γενικώτερον ικανός να ώφελήση την 'Εκπαιδευσιαν.

Τών γενομένων εισηγήσεων, υποδειγματικών διδασκαλιών και συζητήσεων έκρατήθησαν πρακτικά και έλήφθησαν ώρισμένοι αποφάσεις διά την σύγκλησιν περί το τέλος του τρέχοντος σχολικού έτους, άλλου Παιδαγωγικού Συνεδρίου.

Μετά το τέλος του Συνεδρίου προσεφώνησε και ηχορήγησεν τον κ. 'Επιθεωρητήν εκ μέρους των δασκάλων ο Πρόεδρος του Διδακταλικού Συλλόγου Μεραμβέλλου κ. Ζαχαρηάκης και άπήνησεν ο κ. 'Επιθεωρητής. Μετφ. Καμπερέζης Δάσκαλος

Μοτάτη ατή μέθοδος να αναπτύσση την μορφωτικήν αυτήν δύναμιν, απαιτεί από την τάξιν και από τον διδ/λον πολλήν γνήσιαν έργασιαν. (Παραδείγματα πολλά περιέχονται τα βιβλία Σ. Μ. Καλλιόφα 1) 'Η σύγχρονη Διδακτική, 2) Τα πρακτικά σπουδαιότατα των ζητημάτων της διδακτικής και άλλα).

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΜΟΛΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΚΤΟΥΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

'Επι τας επικείμενους εορτάς των Χριστουγέννων και του Νέου 'Ετους εδχομαι εις ύμας και τας αξιοτίμους οικογενείας σας, όπως τας διλήθητε με όγαίαν και εύτυχίαν, έκπληρωθώσι δά κατά το έλευσόμενον νέον έτος οι εύγενείς ύμων πόθοι. Πέραν δά τούτων ρώμην και ήθικην ανάπτυσιν, ίνα ή Παιδεία δι' ύμων ανάπτυξη την δύναμιν και τό κάλλος, άτινα οι ζοφωροί της δουλείας και της εξάλλου μανίας των άλλωφρόνων άνθρωπων χρόνοι της έστέρησαν επικινδύνως.

Κουρασμένη πλέον ή τέλημ ανθρωπότης από τους άπατηλούς δραματισμούς, από τας πάθη και τας μίσση, από τής κακίας το παρουσια και τής άκολασίας τον ύπερκοροσόν, άπρηθησμένη από τας των νεκρών έκατόμβας και των άρεσκίων την άπεισταν θάσαν και από τας οίμωγας και τας πάνθη άθιστάσων, δά αναπέμφη διά μίαν άκόμη φοράς κατ' αυτάς, έν τερψιφόρην μελωδίην, τον γλυκύτερον αίνον «Χριστός έστί γής, ύμώσθησεν». Καί ό έξ άλλων σοματών ύμνος «Χριστός γεννάται, θεόςάσεν» διά μίαν άκόμη φοράν δά δονήσθ έδθμός τον άέρα. 'Αλλά πλέον έντονος, περισσότερο βαθύσους, με περισσοίαν κατανόησιν, ίνα «επί γής ερήνην, έν ανθρώποις εύδοκίαν» βασίλευσθ πλέον και διά παντός.

Μετά πάντων και πασών πνευματικών ήμας ήγείται πάντων και πασών, ώς τής παιδείας ίσραήλ και τής ήθικής διάκοι, άς ύψώσωμεν προς τό θεόν Βράχος της Νάζαρέτ, τον έανθόν ήλιον του σπηλαίου, παράκλητον έρμηγν διά μίαν ειρήνην διαρκή, ανθρωπίνην, πολιτισμικήν και διά γενικήν άπικράτητην του μεγαλοσώμου κηρύγματος 'Εκείνου «άγαπάτε άλλήλους», διά να συναισθηθώ ή τάλινα ανθρωπότης και μετ' αυτής ή θανής πληγαστα έλληνική Χριστιανιστήν τό φάγγος και την θαλιωρήν του φωτός που έξεπέμφθη από την φάτην των άλλων, να συγχαρή ζωηρώς τον ήδύμολπον αίνον και να διανοηθώ βεβήτατα και δήλωσθ πρόσως το ύπερκόομιον μεγαλειον των εορτών.

Κατά τας ημέρας, τας άγίας ημέρας αυτάς, όδεται ό χρόνος εις ύμας να άνακτησθε τας άπολεσθείσας κατά την άνάσκασιν της εργάθους άποστολής σας σωματικής δυνάμεις, να άνασυγκροτηθώτε πνευματικώς, να ύψωθώτε πλειότερον ήθικώς και να άπανάλθητε εις τους ναοθς της παιδείας του 'Εθνος άμειότεροι, ίσχυρότεροι, άνασυγκροτημένοι πνευματικώς και ήθικώς, διά να όηγησθε την προσφιλή νέαν γενεάν προς άνάταρα, τό ύψηλότερα τά πλέον έξαυλισμένα ανθρωπείνα ιδανικά, άναπαύζοντες αυτήν εις τάδιαιήφραθρα της ύψηλής του θείου Ραβδί θρησκείας. Μόνον διά τής όδοι ταύτης δά δονήσθημεν να δημοιογήσωμεν άληθή πολιτισμόν, πολιτισμόν γνήσιον, καθύσον μόνον ό 'Ελληνοχριστιανικός πολιτισμός άπεδείχθη υπό τής Ιστορίας, κατά την άτέρμονα πορείαν των αίωνων, ανώτερος παντός άλλου.

Αίθνας παρήλθον και παρέρχονται, ιδεολογίαι φθίνουσι, συστήματα καταρρακάνονται. Μόνος δά ό γλυκύτερος 'Ιησούς, με την θείαν διδασκαλίαν του και τό ύψηλόν του παράδειγμα, παραμένει φωτεινόν μέγιστον, τό όποιον φωτίζει και δά φωτίζει εις τό τό και' ανθρωπον ζήν, δά ταπεινών την ανθρωπίνην σοσίαν με την δύναμιν τής άληθείας του και τό άπαστρέφον φάγγος του δά όηγηθ προς τον άληθινόν τάνάνθρωπονπρορισμόν.

Μετά θερμών χαριστιωρήν Ο 'Επιθεωρητής Χρ. Ν. 'Αθανασούλης

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΤΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ

'Απαντών εις τας εύχάς, τας όποιάς υπέβαλεν ή Διδακταλική Όμοσπονδία προς τον Μακαριότατον 'Αρχιεπίσκοπον 'Αθηνών και πάσης 'Ελλάδος κ. Σπυρίδωνα επί τής ονομαστικής του εορτής, άπέστειλεν ήμίν τό κάτωθι τηλεγράφημα :

Διδακταλικήν Όμ)διαν 'Ελλάδος Όδος 'Αγίας Φιλοθέης—'Ενταύθα

Εύχαριστών έπικαλομαι επί πάντα τας εύλογίας του 'Υψίστου. † ΑΘΗΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΑΠΟΝΟΜΗ ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΝ Κ. ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

'Επειδή, παροκολουθόντες έκ του σύνεγγυς, σαφή έλάβομεν τήν άντίληψιν ότι ό 'Επιθεωρητής της Στοιχειώδους 'Εκπαιδύσεως κ. Ιωάν. Παπαϊωάννου έπιτυχή σημεϊονή βρισκιν εις την εδρωθρον και κανονικήν λειτουργίαν της Στοιχειώδους 'Εκπαιδύσεως έν τώ Νόμω και πάσαν έμπέλειαν καταβάλλει εις πάν συναφές τής άρμοδιότητι του θέμα (Σχολικαί Κατασκήνωσεις).

'Επειδή ό ίδιος διά των έν τώ Νόμω συγκαλουμένων Παιδαγωγικών Συνεδρίων—ός πιστεύομεν έκ τής αυτοπροσώπου παρακολουθήσεώς μας του έν Λιβαρική συνελθόντος την 13/10/51 και τώ έν Γραβίξ την 20/10/51—πάσαν μέριμναν λαμβάνει και πάντα κόπον καταβάλλει διά την βελτίωσιν των Δημοδιδασκάλων και την προαγωγήν της 'Εκπαιδύσεως.

'Επειδή ό αυτός 'Επιθεωρητής με έλικρινή κατανοήσιν της αντιλήψιας μας και έπιθυμίας μας περί μη ύπάρξεως ούθενός άργούντος Δημοτικού Σχολείου, κατά τό τρέχον έκπαιδευτικόν έτος, ανεξαρτήτως άριθμου μαθητών, άμέσως και πρώ τής άφίξεως νεοποθετομένου δημοδιδασκάλων έσπευσε δι' άποσπάσεως έκ πολυτάξιας, έστω έλλειπής έπανδρωμένων, να θέσθ εις λειτουργίαν άπαντα τά Δημοτικά Σχολεία του Νομού μας, ώστε σήμερον να εδρισκόμεθα εις τό εύχάριστον σημεϊον να έχωμεν άπαντα τά Δημοτικά Σχολεία του Νομού μας, ανεξαρτήτως άριθμου μαθητών, έν λειτουργίαι. Έστω τινά με έλλειπές διδακτικόν προσωπικόν, ένεκα τής μη εϊσότη πληρώσεως άπάντων των έν τώ Νόμω κενών της Στοιχειώδους 'Εκπαιδύσεως.

'Ιβόντες τας διατάξεις του άρθρ. 82 του άπό 5-10 49 Β.Δ. περί κωδικοποιήσεως εις ενιαιον κείμενον Νόμου των ίσχυουσών διατάξεων Νόμων περί Νομαρχών, 'Επαρχών, Νομαρχιών και Γραφείων 'Επαρχών.

Διά ταύτα

'Απονέμομεν εις τον 'Επιθεωρητήν Στοιχειώδους 'Εκπαιδύσεως Φωκίδος κ. Ιωάννην Παπαϊωάννου την ήθικην άμοιβήν της εύαρεσκείας διά τον έξαιρητικόν ζήλόν του περί την ύπηρεσίαν και την έπιτυχή δράσιν του εις τας τής Στοιχειώδους 'Εκπαιδύσεως του Νομού θέματα.

Ο Νομάρχης Φωκίδος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΡΚΕΝΤΗΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΠΕΝΘΟΥΝΤΩΝ

Την 10ην Δεκεμβρίου έ. ε. άπέβισε κατόπιν όλιγοήμερου άσθνεσίας και έκρηξθ εν 'Αθήναις ή Εύαγγελία σύζυγος του έκλεκτου συναδέλφου κ. Γεωργίου Σαλευστρου, ύπηρετούντος εις τό Β' Δημ. Σχολείον Ρεθύμνης.

Η μεταστάσα όπήρξε πρότυπον καλής συζύγου και έξαιρέτου μητρός, ύπόδειγμα ενάρτους και σεμνής υνακίας. Είχεν άποσπάσει την αγάπην και έκτίμησιν, όλοκλήρου της κοινωνίας της πόλεως Ρεθύμνης, όπου έζη από έτών, μετά του άγαπημένου της συζύγου και του μονάκριβου τέκνου της, Νικολάου.

Δυστυχώς, βράσκον μοίρα δίκωμε τό νήμα της ζωής της Εύαγγελίας και έβύθισεν εις άπέραντον θλίψιν την οικογένειαν του άγαπητού συναδέλφου, και όλους τούς συγγενείς και φίλους.

'Ας είναι έλαφρό τό χόμα της 'Αττικής γής, που έσκέπασε τό σώμα της. Ε. Γ. Δ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πράξις 14α

'Εν Ρώμει και έν τώ γραφείω του σχολείου σήμερον την 25ην του μηνός Νοεμβρίου του 1951 έτους ήμέραν της έβδομάδος Κυριακήν και ώραν 10ην π. μ. τά μέλη της σχολικής έφορείας, του 2/αξίου σχολ. Ρώμει εκ των κ. κ. Κωνσταντοπούλου 'Αθανασίου Προέδρου, Παπαδημακοπούλου Χαράλ. Ταμίου και του Γραμματέως αυτής Σοβαλή Παναγιώτου, συνελθόντα εις συνεδρίον έκτακτον τή προσκλήσει των υπό τό Γραμματέως Διευθυντού του σχολείου, καθ' ήν έλαβον γνώσιν της πύδς τό σχολειον δωρεάς, του έν 'Αθήναις άριστα έγκατεστημένου συμπόλιου κ. Ιωάννου Σκουτέρη, των κάτωθι έξαγγελιών διά την έν τώ σχολείω έργασίαν αξίας ειδών, ήτοι :

- 1) Όγδοήκοντα έπτά (87) σωματίων διαφόρων βιβλίων διά την σχολικήν βιβλιοθήκην.
2) Όκτώ γεωγραφικών χαρτών έτοιμων προς άνάγνυσιν.
3) Μιάς σειράς εικόνων φυτών των ξένων χωρών.
4) Μιάς σειράς εικόνων Καινής Διαθήκης.
5) Μιάς σειράς εικόνων Παλαιάς Διαθήκης.
6) Μιάς σειράς εικόνων 'Ηρώων της 'Επαναστάσεως του 21. και
7) Πεντήκοντα δύο (52) τετραδίων γραφής διαφόρου τύπου.

'Επειδή διά της πράξεώς του ταύτης ό εύγενής δωρητής έξεδήλωσε τό ζωηρόν του ενδιαφέρον διά την μόρφωσιν των παιδιών της ιδιαίτερας του Πατρίδος.

Ομοφώνως :

'Εκφράζουν προς τον εύγενή δωρητή τας θερμότητας εύχαριστίας των και την εύγνωμοσύνην των μικρών μαθητών διά τό έκδηλον ενδιαφέρον του και, 'Αποσπάζουν όπως αντίγραφον της παρούσης άποσταλή: 1) Είς τον δωρητήν κ. Ιωάννην Σκουτέρη, 2) εις τον κ. 'Επιθεωρητήν των δημοτικών Σχολείων 'Ηλείας και 3) εις τό 'Διδακταλικόν Βήμα» προς δημοσίευσαν.

'Εγένετο ή παρούσα πράξις ήις άναγνωσθείσα και βεβαιωθείσα ύπο γραφεται ως έπεται. Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέως Αθ. Κωνσταντοπούλου Π. Σοβαλής Ο Ταμίος Χαράλ. Παπαδημακοπούλου

'Η άληθινή πίστις εις τό έργον μας δά διαλύσθ πλάνας και δά μάς άνυψώσθ, δά παραμερίσθ εμπόδια και δά μάς άποδώσθ τά δίκαιά μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 13 - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Έτησια συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος . Δραχ. 35.000
Τιμή του φύλλου 1.500
Διά τας Σχολικάς Έφορέιας 100.000

" DIDASKALIKON VEMA.,
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHERS OF GREECE
BRANCH OFFICE: 13 FILOTHEI ST., ATHENS (GREECE)

" DIDASKALIKON VIMA.,
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FEDERATION DES INSTITUTEURS DE GRECE
BUREAUX: RUE FILOTHEI 13 ATHENES (GRECE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήναι, 23 Δεκεμβρίου 1951

Έπ' ευκαιρία των μεγάλων εορτών των Χριστουγέννων και της εισόδου εις νέον έτος της χρηστότητος του Κυρίου, εύχόμεθα πατρικώς, όπως ο «καϊδιόν νέον» γεννηθείς διά την αναγέννησιν ημών θεάνθρωπος Διδάσκαλος Ήσους εύλογη τὸ διδασκαλικὸν Σώμα και προάγη τὸ μέγα και ύψηλόν αὐτοῦ λειτουργήμα εν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωσίᾳ.

Έχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, κατανοοῦσα πλήρως τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τοῦ Διδασκάλου, ἐν τῇ γενικῇ αὐτῆς προσπάθειᾳ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος, θά μεριμνήσῃ δεόντως ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως τῆς λαϊκῆς ἑθνικῆς Παιδείας και τῆς βαλτιώσεως τῶν δρων τῆς ζωῆς και δράσεως τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου. Τὸ ἐλπίζομεν και τὸ εύχόμεθα ἐκ βάθους ψυχῆς.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εύχέτης
† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ο ΥΠΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἀναχρονιστικοί, ἀνελεύθεροι, και ἀντιδημοκρατικοί θεσμοί εισάγονται διά τῆς εἰς τὸ νεοφρησθὲν Σύνταγμα περιληφθείσης, διατάξεως, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἀφαιρείται τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων και τὸ δικαίωμα τοῦ συνταξιοδοτηθῆναι. Ἡ Σύνταγματικὴ αὕτη διάταξις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν παντὸς δικαιώματος τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, τὸ ὅποιν ὡς ὀλέτης κατέχευε μέχρι σήμερον και τοῦ ὁποίου οὐδενίαν ἐμπρηστικὴν κατὰ τοῦ Κράτους χρῆσιν ἔκαμαν, ὡς θέλουν να ἰσχυρίζονται οἱ εἰσηγηταὶ τῆς διατάξεως αὐτῆς, ἀπαλαττόμενοι τῆς ὀχλήσεως να ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς αὐτοῦς.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ποῦ ἀποταλοῦν τὰ κόρια ὄργανα τῆς Κρατικῆς μηχανῆς και ἀργάζονται διά τὴν κανονικὴν και εὐρυθρὴν λειτουργίαν τῆς, ὄθεν να ἀμειβῶνται ἀναλόγως τῆς προσηρομένης ἐργασίας τῶν, διά να ἴκωρον διὰ τὸν να κάποιαν στοιχειώδη ἐξιοσέπειαν και ἄνοιαν. Ἡ ἀμειβὴ δὲ αὐτῆ, ποῦ πρᾶπει να ἰσχυρὴ δι' ἔλους τοῦ ἐργαζομένου, ἀποταλαί τὸν ἀσφαλή κῆρικον, ποῦ συνδέει τὸν ἐργαζόμενον με τὸν ἐργοδότην—ἀδιάφορον ποῖος εἶναι αὐτός—και ἀναγνωρίζεται παγκοσμίως ἀπὸ τὰς ἐλευθερὰς χώρας ὡς ἡ ἠθικὴ και στερεὰ βάση ἐπὶ τῆς ὁποιᾳ στηρίζονται οἱ κοινωνία, πρὸς ἀξιοσέπειαν τῆς ἰσοσροπίας τῶν σχέσεων τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάσεων μεταξύ τῶν, χᾶριν τῆς προόδου και τῆς εὐτυχίας τοῦ συνόλου.

Και ὅταν μὲν ὁ ἐργοδότης τηρῆ

ἀπαρνηκτικῶς τὸ μεταξύ αὐτοῦ και τοῦ ἐργάτου τοῦ συναπτόμενον συμφωνητικὸν και τὸν ἀμειβῆ κανονικῶς, αἱ μεταξύ τῶν σχέσεις διατηροῦνται ὁμαλαί πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον τῶν και οὐδέμια διαταραχὴ τῆς ἰσοσροπίας τῶν σχέσεων αὐτῶν σημειοῦται. Ὅταν ὅμως ὁ ἐργοδότης παραβαίη τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναλήγτως ἐναντι τοῦ ἐργάτου τοῦ, εὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα να παρασηνεθῆ κατ' αὐτοῦ, να ἐξεγερθῆ κατὰ τῆς ἀδικίας και ἀνυπόμεινον, να φθάσῃ και μέχρις ἀπεργίας, διά να ἐξασφαλίσῃ τὰ παρανηρωζόμενα ἰσῆ τῶν δικαιώματα. Εἶναι τοῦτο ἀποτέλεσμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὰς δημοκρατουμένας χώρας, και τὴν ὁποίαν οὐδεὶς οὐδέποτε ἐτόλμησεν ἀνιδύονως να ἀμεισβατήσῃ. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ χαρακτηρίζεται καθὲς ἐλεύθερον πολίτην.

Ἄν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος να θεωρῆ ἑαυτὸν ὡς πολίτην ἐλεύθερον. Ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος— ἰσχυρίζονται ἔχει ἐργοδότην αὐτὸ τὸ Κράτος. Και ἐπειδὴ οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, δὲν δύνανται να ἀπεργοῦν και να στρέφονται κατὰ τοῦ Κράτους, ὅπλ. κατὰ τὸ ἑαυτοῦ τῶν!

Ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος εἶναι ἕνα πᾶσιρον ἐν, μὴ ἐξομοιοῦμενον οὐδὲ πρὸς τὸν τελευταίον χειρῶνακτο, ποῦ θεωρεῖται πολίτης ἐλεύθερος. Εἶναι ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος ἕνας ὁπολιτῆς, μὴ ἀπολαῶν ἐλευθερίας, διότι εἶναι ἐργάτης ἐνὸς ἐργοδότηου ἀκληροῦ, ἀναλήγτου και βλοσυροῦ, ποῦ λέ-

γεται Κράτος! Ὡς τοιοῦτος δὲ ὁπολιτῆς ἔχει ὑποχρεώσιν να ἐργάζεται ἀγυγύστως κάτω ἀπὸ τὰς συγνονεταρὰς και ἀνεμελογύτους οἰκονομικῶς συνθήκας, να βλέπῃ ἀυστόλως δαπανώμενον τὸ ἔθνικὸν εισόδημα εἰς ἀνθηκοῦς συμβάσεις και ἐπιδιώξεις, να πεινᾷ, ἀλλὰ να μὴ ἐκδηλώῃ τὴν πείναν του, διότι αὐτὸ τὸ ἀπαγορεύει τὸ Σύνταγμα!

Ἄλλῃ τὸ Σύνταγμα και τὸ Κράτος τὸ ἐστήριξαν και τὸ στηρίζουν πάντοτε πατριωτικώτατα οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι και χᾶριν αὐτοῦ τὸ μὲν Σύνταγμα θά ἀπέβαιεν ἀγροφὸς χάρτη, τὸ δὲ Κράτος θά ἐδοκίμαζε τοῦς τριμῶδες τῆς διαλύσεώς του. Με Δημόσιους δὲ ὑπαλλήλους πεινῶντας και γυμνητούσοντας, με Δημόσιους ὑπαλλήλους ὁπολιτῆς, ὡς θέλουν να τοῦς χαρακτηρίσουν, τὸ νεοφρησθὲν Σύνταγμα θά ἐντραπῆ να χριζοῖ τὴν ἐφαρμογὴν του...

ΚΑΙΡΟΣ ΕΡΓΩΝ

Ἐναρξιν ἀγῶνος κοινῆς προσηθείας, τοῦ Κλάδου κηρύττει ἡ Διοίκησις τῆς Ὀμοσπονδίας διά τὸν κοῦριον ἀρθρον τῆς χᾶριν τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ἐρειπομένων Σχολείων μας.

Και εἶναι τὸ κήρυγμα αὐτό, κήρυγμα κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόν, διότι ἐπιδιώκει να σκορπίσῃ τὴν χαρὰν εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ μας, τὴν ὁποίαν ἐφυγάδευσεν ἀπὸ τῆς ψυχῆν τῶν ἡ στέρησις τῶν Σχολείων τῶν και να παράσῃ εἰς αὐτὰ τὴν ἀναγκαίαν μὲρφωσιν, διά τὴν δημιουργίαν μιᾶς Ἑλληνικῆς γενεᾶς εὐρώστου και ρωμαλέας σωματικῶς και πνευματικῶς.

Ὁ ἀγῶν, εἰς τὸν ὁποῖον καλεῖται ὁ Κλάδος μας, θά δώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν ὄραϊαν εὐκαιρίαν, να ἀποδείξῃ δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη ποῖος εἶναι ὁ Ἑλληὴν δημοδιδάσκαλος, ποῖος ὄψηλός σκοποῦς ἐπιδιώκει διά τῆς συνδικαλιστικῆς του Ὀργανώσεως και πόσον ἰδιαίτερος ὄποχρεοῦται τὸ Κράτος και ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωσίᾳ να τὸν προσέξῃ.

Εἴμεθα βέβαοι, ὅτι εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὄπεροῦ αὐτοῦ ἀγῶνός μας, διότι θά διεξαχθῆ παρὰ τῶν Δημοδιδασκάλων, οἱ ὁποῖοι τὰ πάντα πάντοτε προσέφεραν εἰς τὸν βωμόν τῆς Πατρίδος και διότι ὡς ἐμπνευστὴν και σύμμαχον θά ἔχη τὸς εὐλόγιος τοῦ Ἄρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἐπαναλαμβάνομεν. Καίρὸς ἔργων.

ΦΙΛΙΘΕΡΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

«... Ὅλοι μιλοῦν γιά ἔθνικὸ μέταπο. Ὅλοι μιλοῦν γιά τὴ δίωξι τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅλοι κάνουν ἐηλώσεις ἐνδιαφέροντος γιά τῆς ἀκρικτικῆς περιοχῆς. Ἄλλὰ μέχρις ὄρας κανεὶς δὲν εβείβα πὸς τὸ εἰδιαφέρον τοῦ εἶναι πραγματικὸ. Ἐτοῖ στὴν παραμεθῶριο περιοχὴ τὸ ἐπισημο Κράτος ἔχει ἀφήσει τὰ παιδιὰ χᾶριν σχολεία και δασκάλους, εδκόλο και ἀπεριφρακτο χᾶρᾳ γιά τὸ ὄργανα τῶν ἀνατρητικῶν ἰσῆδων. Και στὰ ὄπαρχοντα σχολεία, ἄν

τυχόν διορισθῆ κανεὶς, θά εἶναι μία νέα δασκαλίτσα, ποῦ ξεκινεῖ ἀπὸ τὸ Κέντρο γιά να πᾶσὶ τὸ χωριὸ τῶν συνόρων. Κανέναν εἰς τᾶρα δὲν βρέθηκε γιά να σκεφθῆ, πὸς τὰ ἀκρικτικὰ χωριά ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δασκάλους προκίσιμένους με πολλὰ προσόντα, γιά να σταθοῦν ἐκεῖ ἀντικρυ στὰ ἐχθρικά σῶνορα και να μάθουν τὰ παιδιὰ γράμματα και μαζί μ' αὐτὰ τὴν ἱστορία τῆς γῆς τῶν πατέρων τοῦς. Πολλὰς ὄπηξαν οἱ καλὲς δασκάλες. Μά, ὄπως εἶναι φυσικὸ, λίγες ὄπηξαν ἠρωδῆες, ποῦ μποροῦν να κοιμηθοῦν τὴ νύχτα με τὸ ἕνα μάτι ἀνοιχτὸ και με ἀγκαλιὰ τὸ ὄπλο ἐν ἀνάγκη...»

«... Δὲν εἶναι τόσο ἄλυτο τὸ πρόβλημα τῆς κατασκευῆς σχολείων και τῆς ἐπανθῶσεως αὐτῶν, ποῦ ὄπαρχουν στὴν μεθωρικὴ γραμμὴ τῆς Ἄν. Μακεδονίας και τῆς Θράκης. Κάθε ἄλλη δαπάνη να κοπῆ, προκειμένου να μὴ μείνῃ χᾶριδὸ τῶν συνόρων χᾶριδὸ τὸ δασκαλο και τὸν πατᾶ του. Ὑπάρχουν παραμεθῶριοι πληθυσμοί, ποῦ δὲν κατέχουν τὴν γλώσσα τῆς χώρας στὴν ὁποίαν ἀνήκουν. Χᾶριδὸ γλώσσα, κάποτε και χᾶριδὸ πατᾶ. Ἄλλὰ και ὄταν ὄπαρχει πατᾶ, δὲν εἶναι παρὰ ἕνας ἀτλὸς ρασοφόρος, ἀμόρφωτος, ρυπαρός, δίχως γόητρο, ἀνίκανος να ἐπιβληθῆ στὴν ἐκτίμησι τῶν ἐνοριτῶν του. Τῆ να σοῦ κάνουν λίγαι δᾶσκαλοι—ὄπου ὄπαρχουν κι αὐτοῖ—πραγματικοὶ ἑθναπόστολοι και ἠρωδες, ποῦ ξεδιπλώνουν στοῦς παραμεθῶριους πληθυσμοῦς τὴ σημαία τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος; Ἴσως ἕνας ὄργανισμὸς με μοναδικὴ ἀποστολὴ τὴν παιδεία και τὴ διαπαιδαγώγησι τῶν πληθυσμῶν ν' ἀναπλήρωνε τὴν κρατικὴ ἀνάδία...»

Ἀναδημοσιεύονται τὰ συμπέρασμα αὐτὰ ὄσα ἀποσπασθέντα Ἄθηναϊκῶν ἐφημεριδων εἰς τὰς παραμεθωριους περιοχῆς τῆς Ἑπείρου, τῆς Ἄν. Μακεδονίας και Θράκης, διαδηλοῦμεν τὸν βαθύτατον ψυχικὸν πόνο μας διά τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτῆν τῶν εἰς αὐτὰς κατοικοῦντων πληθυσμῶν.

Χᾶριδὸ σχολεία, χᾶριδὸ δασκάλους, χᾶριδὸ πατᾶδες! Και ἡ ἐχθρικὴ προπαγάνδα ὄργιζεῖ!

Τῆ εἶναι λοιπόν ἔπεινα, ποῦ ἔχει δημιουργήσει τὴν κατάσταση αὐτῆν; Εἶναι μήπως ἡ ἔλλειψις πατριωτισμοῦ τῶν ἐκάστοτε Κυβερνῶντων; Εἶναι ἡ ἔλλειψις κρατικῆς στοργῆς πρὸς τοῦς πληθυσμοῦς αὐτοῦς; Ὅτε τὸ ἕνα εἶσε τὸ ἄλλο δεχόμεθα. Κῶριον αἰτίον τῆς καταστάσεως αὐτῆς εἶναι—ὡς συμπεραίνουμεν οἱ ἀποσταλμένοι τῶν ἐφημεριδων—ἡ ἔλλειψις συστήματος, τάσεως, ρυθμοῦ και συνεπειᾶς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, ἀλλὰ και ἡ ἀσύγγνωστος ἀδιαφορία τῶν ἀντεπροσώπων τοῦ Βορῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠθέλησαν, παραμερίζοντες τὰς ἄλλας τῶν ἐπιδιώξεις, να κηρύξουν ἀληθῆ σταυροσφορίαν ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς και να κηροῦν τὸν κώδωνα τοῦ ἔθνικου κινδύνου, ὁποῖος ἐπέχθη ἀπὸ τὴν παραμέλησιν αὐτῆν ἐνὸς καθήκοντος, τὸσον σπουδαίου και τῶσον ἐσιγόντος.

Διαβύσιντες συμφώνως τὸ ἄρθρον 8 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938: Ἐδῶρις: Διᾶ, Ὀμοσπονδία Ἑλλάδος Πρέδρος: ΘΕΟΔ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Διευθυντῆς Τυποσροφῆς: ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ Κατοικία: Ψαρόν 478

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Σηταίς σήμερον τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ ἐτους 1951 ἡμέραν δευτέραν καὶ ὥραν 10ην πρωινήν, συναλλήθον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Περιφερείας Σηταίας εἰς ἐκτεκτον συνεδρῶσιν, ἐπὶ τῷ ἀδοκίμῳ θανάτῳ τοῦ ἀειμνήστου συναξίου σουαδέλφου, Ἐμμανουὴλ Σταυρακάκη, ἐπισυμβάντος τὴν 16ην Ἰουλίου μηνός, καὶ ἐκτιμῶν τὴν πρὸς τὴν Παιδείαν καὶ Κοινωνικὴν πολυπλευροῦν δράσιν τοῦ μεταστάτους,

Ψηφίζει:

- 1) Νὰ ἐκφρασοῦν τὰ εὐκρινῆ συλλοπητήρια τῶν συναδέλφων τῆς Περιφερείας Σηταίας, διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ μεταστάτους.
- 2) Νὰ παρακολουθήσῃ ἐν σώματι τὴν κηδείαν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ νὰ καταθέσῃ στεφάνον ἐπὶ τῆς σοροῦ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.
- 3) Νὰ ἐπιδοθῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν θείαν πληγιστὴν οἰκογένειαν.
- 4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων «Ἀνατολή» καὶ «Διασκαλικὸν Βῆμα».
- 5) Νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον Φιλαρμονικῆς Σηταίας τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 100.000 διὰ τὴν ἀνάγκουσιν πενήτων ἐμβιτηρίων κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφοράς.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν ψήφισμα καὶ ὑπογράφη ὡς ἑπείτα:

Ὁ Πρόεδρος **Γεώργ. Σολιγαράκης**
 Τὰ Μέλη
Ἐμμ. Ἀνδρουλιδάκης, Ἰωάν. Φραγκοῦλης, Μαρία Τσιμιμινάκη

ἀναπέμπουν καὶ δι' αὐτοὺς, μετ' οὗ πολῷ, ἡμέρας περισσοτέρας ἀνακούφισαί καὶ χάρις:

Κατὰ τὴν δοκίμην τῶν καθηκόντων μου δύο εἶναι οἱ πόλοι περίε τῶν ὁποίων θὰ περιστρέφωμαι: ἠθιστικὸς—Πατρις ὁ εἰς «Δίκαιον καὶ ἠθικὸν» ὁ ἄλλος.

Ἐκ τῶν σπλάγχων τῆς διδασκαλικῆς οἰκογενείας προερχόμενος καὶ μόλις πρό μηνῶν ἀποχωρήσας, με συγκίνησιν, τὴν διδασκαλικὴν ἔδραν, γνωρίζω ἐπακριβῶς τὰ παντοειδή προβλήματα τὰ ὁποῖα οἱ ἀσασχολοῦν, τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα συναντᾶτε εἰς τὸ ἔργον σας, τὰ διαφέροντα καὶ τὰς ἀνάγκας σας, οἱ δὲ πάλμοι τῆς διδασκαλικῆς σας καρδίας βρισκόμενοι ἀπὴρησιν καὶ συναντῶνται μετὰ τὸς παλμούς τῆς ἰδικῆς μου καρδίας.

Συνεπῶς διὰ πᾶν αἰτιμὰ σας δίκαιον, εὐλογον καὶ λογικόν, ν' ἀπευθίνοσθε ἀπ' εὐθείας, ἀνεμ μεσολαβήσεως τρίτων, πρὸς τὸν Ἐπιβουρητὴν σας μετὰ παρηγοίας, ὡς ἀρμόζει εἰς λειτουργοὺς ἐντεταμένους τὴν διδασκαλίαν καὶ συμβουλευτικῶν χαρακτήρων, βέβαιον, ὅτι θὰ εὐρῆτε κατανόησιν καὶ τὸ αἰτιμὰ σας θὰ ἰκανοποιηθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τῆς νομιμότητος καὶ δυνατότητος.

Ἀγαπητοὶ συνεργάται,
 Πραίνω τὴν παρῶσάν μου εὐχολοίαν, ὅπως ὁ Δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς ὑμᾶς δυνάμιν, καρτερίαν, ὕψισιν καὶ χαρᾶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ παιδαγωγικοῦ ἔργου διδύκαλοῦ μετὰ εἰς συνεργασίαν καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ σφίξω τὸ χεῖρ καὶ νὰ χαίρηθῶ ἕνα ἕκαστον καὶ μίαν ἐκάστην ἐξ ὑμῶν προσωπικῶς, εἰς προσοχῇ ἐπίσκοπῶν μου εἰς τὰ σχολεῖα σας.

Ὁ Ἐπιβουρητὴς
 Δημοτικῶν Σχολείων Κοιτίσης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ (Διὰ Ἐκστρατευτικὸν Σῶμα Κορέας)

Ἐπ' ἀκαίριον Παιδαγωγικὸν Συνεδρῶσι Δι' ἡμᾶς Ἀκριτικῆς Περιφερείας Φλωρίνης καὶ οἰ σπουδασταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, παρακολουθῶντες ὑπέρρογον ἀγάθον Ἑλλήνων μαχητῶν εἰς Κορέαν, χαίρειζομεν ὑπερφάνως ὑπερασπιστὰς ἐλευθερίας ἐλευθέρων λαῶν καὶ συνεχιστὰς ἐνδόξων ἀγώνων Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ἐπιβουρητὴν Ἐξωτερικῶν (Διὰ Ο. Η. Ε.)

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι Ἀκριτικῆς Περιφερείας Φλωρίνης καὶ οἰ σπουδασταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἐπ' ἀκαίριον Παιδαγωγικὸν Συνεδρῶσι διαδηλοῦσι πίστιν αὐτῶν εἰς ἔθνικὰ δίκαια μητρὸς Ἑλλάδος.

Διαμαρτύρονται ἐντόνωσ διὰ κατακράτησιν βαρυστασίαν ὑπὸ πᾶσαν αἰμοστογίας κατακτητοῦ, Ἑλληνικῆς καταστάτης Β. ἠπειροῦ. Μητέρα Ἑλλάς ἀξιοῖ δικαιοσύνην ὡς πρώτη νικητρία καὶ τὴν ταχεῖαν ἀπόδοσιν εἰς ἀγκάλας τῆς βαρυστασιναζούσης Β. ἠπειροῦ.

Ἐπιβουρητὴν Ἐξωτερικῶν (Διὰ Ο. Η. Ε.)

Ἐπὶ διακόσιοι πενήτηκοντα δημοδιδάσκαλοι τῆς Ἀκριτικῆς Περιφερείας Φλωρίνης καὶ πενήτηκοντα σπουδασταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἐπ' ἀκαίριον Παιδαγωγικὸν συνέδριον, διαμαρτύρονται ἐντόνωσ δι' ἀπάνθρωπον ἀπαγωγὴν καὶ κατακράτησιν 20.000 Ἑλληνοπαίδων ὑπὸ κρατικῶν σκληρῶν παρατάξεων.

Ἄξιόβην ἐπανόρθωσιν πράξεως στυγματογίας πολιτισμῶν ἀνθρωπότητος καὶ ταχεῖαν ἀπόδοσιν Ἑθνικῶν μαρτύρων Ἑλληνοπαίδων εἰς ἀγκάλας μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐπιβουρητὴν Ἐξωτερικῶν (Διὰ Ο. Η. Ε.)

Οἱ Δημοδιδάσκαλοι Ἀκριτικῆς Περιφερείας Φλωρίνης καὶ οἰ σπουδασταὶ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, ἐπ' ἀκαίριον Παιδαγωγικὸν Συνεδρῶσι διαδηλοῦσιν πίστιν τῶν εἰς ἔθνικὰ δίκαια μητρὸς Ἑλλάδος.

Διαμαρτύρονται ἐντόνωσ διὰ κατακράτησιν Ἑλληνικῆς καταστάτης Κύπρου διὰ φιλαλευθέρου λαοῦ.

Ἄξιοδοι δικαιοσύνην ὑπὸ συμμάχου λαοῦ καὶ ταχεῖαν ἀπόδοσιν Ἑλληνικῆς Μεγαλονήσου εἰς ἀγκάλας μητρὸς Πατρίδος.

Πρόεδρος Συνεδρίου
**Ἐπιβουρητὴς
 Γ. ΠΑΛΛΑΣ**

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
 Ἄ. Σύμφωνον μὲ τὸ Καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου μας, μέσα στὶς γιορτὲς τῶν Χριστογέννων καλεῖται τακτικὴ γενικὴ Συνέλευση. Καλοῦμαι λοιπὸν τυπικὰ μὲν διὰ τὴν Κυριακὴν 30ην Δεκεμβρίου ἢ εἰς ὁριστικὰ διὰ τὴν Δευτέραν 7ην Ἰανουαρίου 1952 καὶ ὥραν 10ην π. μ. τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σὺν Τακτικῇ Γενικῇ Συνέλευσιν στήν αἴθουσα τοῦ Ἀ Δημοτικοῦ Σχολείου μὲ θέματα Ἡμερησίου Διατάξεως τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἐκθέση πεπραγμένων.
- 2) Ἐγκριση Ἀπολογισμοῦ 1951 καὶ Ἐγκριση Προϋπολογισμοῦ 1952 τοῦ Συλλόγου.
- 3) Ἐκλογή Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ
- 4) Διάφορες Προτάσεις καὶ ἀνακοινώσεις.

Τὰ τμήματα τῆς ὑπαίθρου πρέπει πρὶν κλείσθαι τὰ σχολεῖα νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν καὶ νὰ τοὺς ἀποδείξουν μὲ τὰ ἀπαραίτητα πληροφύσια εἶσι πρὸς νὰ λάβουν μέρος σὴν παραπάνω γενικῇ συνέλευσιν ἀντιπρόσωποι ἀπὸ ὅλα τὰ τμήματα τοῦ νησιοῦ.

Ἐ. Πολλὰ σχολεῖα δὲν πῆραν τοὺς ἀλλήλους τῶν ἀκόμα ἀπὸ τὸ σύλλογον. Ἡ ἀφέλεια ποῦ εἶσι ὁ σύλλογός μας ἀπὸ τὴν πόλησιν τῶν ἀλλήλων εἶναι μεγάλη καὶ γι' αὐτὸ ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ νησιοῦ μας πρέπει νὰ προμηθευτοῦν ἀλλήλους ἀπὸ τὸν ταμῖα τοῦ Συλλόγου Ν. Σεβαστοῦ ΣΤ. Δημοτικῶν Σχολείων Μυτιλήνης, ὡς γράφωμεν καὶ σὴν προηγουμένη ἀγκυκλίῳ μας Γ'. Μὴ τὴν ἀκαίριον αὐτὴν ἀπευθίνοσθε σ' ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς μας συναδέλφους θερμῶς εὐχῆς γιὰ τὴς ἐπαρῆς τῶν Χριστογέννων γιὰ τὸν ἐρχόμενο δὲ καινούργιον χρόνον εὐχόμεσθε νὰ μᾶς εὐρῆ ὅλους γερῶς καὶ νὰ φέρῃ τὴν πραγματοποιήσιν πάντων τῶν ἐπαγγελματικῶν μας διεκδικήσεων.

Μὲ συναδελφικὸς χαίρετισμοὺς
 Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
 Ὁ Πρόεδρος **Α. Σαλβαράς**
 Τὰ Μέλη
Κ. Μαρίνης, Ν. Σεβαστός, Μ. Κλήμη, Ε. Παπαδέλλης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἈΝΗΛΙΩΝ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνάδελφους τῆς Περιφερείας μας.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
 Ἐδωριστοῦμεν ὁλοφύχως διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου εἰς ἡμᾶς κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 25ης Νοεμβρίου ἔτους, ὡς ὑποχόμεθα διὰ ὅτι θὰ καταβάλωμεν κἀθα προσκόψαιεν ν' ἀναποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κλάδου μας.

Αρατόμοι τῆς ἀκαίριος ὑποσχόμεθα, ὅτι εἰμῶθα εἰς τὴν ἀπόδοσιν παντὸς συναδέλφου, τοῦ ὁποῖου παραβάλλονται διάφορα ἐμπόδια ἀπὸ ἀνεύθυνα πρόσωπα διὰ τὴν ἐξέφωσιν τοῦ παιδιοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας, ὅς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀτομικὴν ὑπόθεσιν σας.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
 Θέλωμεν πρὸς στενήν τὴν ἐπικοινωνίαν μᾶς εἰς ἔχοντες ὅσην ὄψαι ὅτι διὰ τῆς ἐνώσεως καὶ συσπειρώσεως γύρω ἀπὸ τὸν σύλλογον μας καὶ οἱ σύλλογοι ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδίαν μας θὰ λύσωμεν τὰ κλαδικὰ μας ζητήματα.

Οἱ Νέοι ἔς τὸ μελετήσουν καλὰ ὅτι, κἀθα ἐπιτυχία τοῦ κλάδου μας, ἐξαρτῆται ἐκ τῆς Ἐνώσεως καὶ εἶσι διὰ πρῆξιν νὰ διαδώσωμεν διὰ νὰ προτιμώσωμεν κἀθα τὸ καλλίτερον τῶσιν διὰ τὸ παρὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ἡ συνδρομὴ Διδασκαλικῶν Βῆματος καὶ Ὀμοσπονδίας καθῆροσθῃ εἰς Δρ. 35.000 χιλιάδας διὰ κἀθα μέλος καὶ 10.000 διὰ συνδρομὴν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ εἰσπραξίς θὰ γίνῃ τμηματικῶς ὅσπερ νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῶσιν διὰ μίαν οἱ κ. κ. Συνάδελφοι καὶ θὰ γίνῃ παρὰ τῶν κ. Τμηματάρχων εἰς τὰ ἑξῆς δεκαεπτάμηνα:

α)	16—12—1951	Δραχ.	20.000	χιλ
β)	16—1—1952	"	15.000	"
γ)	16—2—1952	"	10.000	"
- Ὅταν παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Τμηματάρχαι, ὅπως τὰς εἰσπράξεις ἐκείτης ὁσοῦς ἀποστέλλουν εἰς τὸν ταμῖαν τοῦ Συλλόγου.
- Ἐβαλπιστοῦμεν, ὅτι θέλωμεν τότε τῆς θεουσης κατανοήσεως πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας.
- Ἐποσημοῦμεθα μὲ συναδελφικὸς χαίρετισμοὺς
 Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
Δ. Κολοκοτρώνης, Μαυράκου Ἐλ. Κοκκίνας, Ἰωάννης Ἀντιπρόεδρος, Ἀρβανίτης Βασίλειος Ταμίας, Γιώργος Ἀναστ. Μάλο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ἈΓΡΙΝΙΟΥ "Η ΕΝΩΣΙΣ"

Πρὸς Ἄπαντας τοὺς Συνάδελφους τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφ. Ἀγρινίου

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,
 Ἐὰς εὐχαριστοῦμε θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιεβάλατε. Ἐβαλπιστοῦμεν ὅτι θὰ φανῶμεν ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης σας, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεσιν μας.

Πρωτορχικὸν ζήτημα, διὰ τὴν πρόδοσιν τοῦ Συλλόγου καὶ διὰ τὴν προώθησιν τῶν διεκδικήσεσιν μας, εἶναι τὸ οἰκονομικόν. Ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ Συλλόγου μᾶς ὡς εἶναι γνωστὴ. Αἱ συνδρομαὶ μᾶς ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἤδη σταλῆ εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς ὁποίας, διὰ ν' ἀντιληφθῆται, ὡς παραθέτωμεν ἀπόσπασμα τοῦ ὁπ' ἀριθ. 408)28 11-51 ἐξαιρετικῶς ἐπιεικῶς ἔγγραφου τῆς.

Δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία προθυμία δεκνύεται ἐκ μέρους τῶν Συλλόγων διὰ τὴν οἰκονομικὴν τακτοποίησιν τῶν ἐναντι τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ οὕτω καθίσταται ἀδύνατον νὰ κινηθῶμεν. Κινδυνεύει νὰ διακοπῇ ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων μας καὶ ἡ ἐκδοσίς τοῦ Διδασκαλικῶν Βῆματος. Ἡδὴ ἀφαιροῦμεν εἰς τὸν χαρτίμορον καὶ τὸ τυπογραφικὸν ὑπὲρ τὰ τριάκοντα ἑκατομύρια.

Ποιοῦμεν ἐκκλησίαν πρὸς πάντας τοὺς Συλλόγους νὰ ἀποστείλουν τοδὸ λάχιστον τὸ ἥμισυ τῆς συνδρομῆς τῶν. Εἶναι ἀξίωμα ὅτι θὰ ἀποτόχομεν ἐφ' ὅσον κλονίζεται οἰκονομικῶς ἡ ὀργάνωσιν μας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν μαγικώτερον συνδικαλιστικὴν δυνάμιν τοῦ Κράτους.

Ποτὴ δὲν ἔσται οἱ καιροὶ χαλεποῖ ὅσον σήμερον.
 Τὰ ἐκτελεστικὰ διατάγματα δι' ὧν τίθεται ἐν ἰσχύει ὁ ἐπικαλλόμενος κώδικς ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἐπιμαρζόνται καὶ κρῖνονται ὄψιστα συμφέροντα τῆς Αἰκίτης Παιδείας καὶ τῶν ἐργατῶν τῆς.

Πιστοῦμεν ὅτι οἱ Σύλλογοι οἵτινες ἐκράτησαν μέχρι σήμερον ὑψηλὰ τὴν ὀργάνωσιν μας θὰ ἐνισχύσωσιν αὐτὴν οἰκονομικῶς τὸ ταχύτερον, ἵνα συναχθῶν τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας τῆς, πρὸς ὀλίγην καὶ ἠθικὴν ἐξέφωσιν τοῦ Κλάδου.

Κατόπιν τούτου, παρακαλοῦμεν θερμῶς πάντας τοὺς Συνάδελφους, ὅπως προθύμως καταβάλωσιν τὰς συνδρομαὶ τῶν τῶν ὁποίας, πρὸς ἀκόλλαν τῶν ἐκπαιδευτῶν εἰς τρεῖς ὄσοις, ἥτοι τὴν Ἀ' ὄσον εἰς τὸ δευτέρου ἰβν' ἡμέρου τοῦ Δεκεμβρίου, τὴν Β' εἰς τὴν πρῶτην ὄσον τοῦ ὅρου καὶ τὴν Γ' εἰς τὴν δευτέραν ὄσον τοῦ ὅρου. Σύνολον ποσοῦ Δραχ. 60.000, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 35.000 θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν. Τὰ τῆς εἰσφοράς μᾶς διὰ τὸ Μέγαρον θὰ κωνοπίσωμεν δι' ἄλλης μας ἀγκυκλίου ἀργότερον.

Θέλωμεν νὰ πιστεῦσωμεν ὅτι οὐδεὶς τῶν Συνάδελφων θὰ ὑστερήσῃ.

Ἡ ἀοικίτικος καταρτίξει κατέλογον τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῷ Βιβλιοθηκῆ βιβλίω, τὸν ὅπου, ἐφ' ὅσον τὰ οἰκονομικὰ τῆς θὰ ἐπιτρέφωμεν, θὰ κοινοποιήσῃ εἰς ἕνα ἕκαστον Συνάδελφον.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Συλλόγου, πρὸς ἐξουρητικὴν τῶν Συνάδελφων θὰ ἐβρῆσεται ἀνοικτὸν ἀπὸ 10—12 π. μ. ἐκάστην Κυριακὴν.

Μὲ συναδελφικὸς χαίρετισμοὺς
 Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ν. Μπάκος, Γ. Ζαυίδης, Β. Κωνοῦλης, Ν. Ἀρνομάκης, Γ. Παπαδέλλης

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ

Ο αιτούμενος την άπομνην μερίσματος εκ του Μεσοκτικού Ταμείου Πολιτικών Ύπαλλήλων δέον να υποβάλη τα κάτωθι δικαιολογητικά κατά τας ακόλουθους διακρίσεις:

Προκειμένου περί :

Περί μετόχου δικαιωθέντος συντάξεως εκ του Δημοσίου Ταμείου.

1. Έξελθόντος την υπηρεσίαν λόγω άπολύσεως, παραίτησεως, θείου ήλικίας κ.λ.π.

α) Αντίγραφον της πράξεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεόντως χαρακτηρισμένον, δι' ης άπενεμήθη σύμφωνος εις τον δικαιούχον μετόχον.

β) Πιστοποιητικόν της Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής του τόπου της κατοικίας του εμφανίζον την κατά την ήμεραν της εκδόσεως του πιστοποιητικού οικογενειακήν κατάστασιν του μετόχου. Καί συγκεκριμένως αν ο μέτοχος είναι άγαμος ή έγγαμος εις α', β' ή γ' γάμον, το όνομα της συζύγου του και των τέκνων του και δι' ο γάμος εξακολουθεί ύφιστάμενος, συμπληρωμένον προκειμένου περί γυναικός μετόχου διά του επαγγέλματος του συζύγου της.

γ) Αίτησις περί άπονομής μερίσματος.

2. Αποβιώσαντος εν υπηρεσία.

α) Αντίγραφον της πράξεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεόντως χαρακτηρισμένον, δι' ης άπενεμήθη σύμφωνος εις την όφθαλμικήν οικογενειακήν του άποβιώσαντος μετόχου.

β) Πιστοποιητικόν της Δημοτικής ή Κοινοτικής Αρχής του τόπου της κατοικίας του ή των δικαιούχων προσώπων ή ολονόητε έπίσημον πιστοποιητικόν άρμοδίας αρχής εμφανίζον αν ο γάμος του εν ύπηρεσία άποβιώσαντος μετόχου μετά της δικαιούχου ή μη συζύγου του ή ο α', β' ή γ'. Το εν λόγω πιστοποιητικόν απαιτείται μόνον προκειμένου περί μετόχου έγγάμου, εν διαζεύξει ή εν χρεία κατά τον χρόνον του θανάτου του οσχι δέ και περί άγαμου τοιούτου.

γ) Αίτησις περί άπονομής μερίσματος των κατά νόμον δικαιούχων προσώπων, ή του νομίμου αντιπροσώπου αυτών.

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Κατόπιν της άποσπάσεως των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των προερχομένων εκ των έπαρχιών άνεσυγκροτήθη τοτο ως κάτωθι:

- 1) Πρόεδρος Θεόδ. Αντωνόπουλος.
- 2) Αντιπρόεδρος Κ. Δρυλλεράκης
- 3) Γεν. Γραμματεύς Ν. Σουκάκος.
- 4) Ταμίας Άντ. Γαβλάς και
- 5) Μέλη Χρυσ. Παπακωνσταντίνου, Γεώργ. Παπαφωτιά και Δημ. Μπαλαφούτας.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Γενόμεναι άρχαιρεσιών προς ανάδειξιν νέων Διοικητικών Συμβουλίων εξέλεξαν οι κάτωθι :

ΣΥΛΛ. ΖΑΓΟΡΙΟΥ — ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Πρόεδρος	Νικ. Στάρας
Αντιπρόεδρος	Μηνάς Στρατής
Γραμμ.	Λεων. Τσαούσης
Ταμίας	Ιωάν. Τσίκος
Μέλος	Κωνστ. Παπαχρήστου

ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΤΟΥ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

«Προαισθάνομαι θύελλαν γύρω από την Παιδείαν εντός του 1952, διότι είναι πιθανώτατος, ότι θα έπιχειρηθί μία ριζική προσαρμογή της, εις ό,τι ο καιρός μας πλέον απαιτεί. Εύχομαι ολοψύχως όπως οι μέλλοντες να διαφανήσουν, αναγνωρίσουν, ότι η μικρά αυτή και ερημική επανάστασις εις την εκπαίδευσιν, θα έχη ως σηματοφόρους άγνους Έλληνας, με άγνα έλατήρια και σκοπούς. Εύχομαι ανανέωσιν της Παιδείας μας κατά το 1952».

Α. ΙΩΣΗΦ

Υφυπουργός παρά τῷ Πρωθυπουργῷ

Σημ. «Δ. Β.»—Μίαν προσαρμογήν της Παιδείας εις τας σημερινάς απαιτήσεις της Έλληνικής πραγματικότητος εύχεται και επιδιώκει και ο όργανο-μένος Διδακταλίκός μας κόσμος. Θέλομεν να έλιπζώμεν, ότι αι επαγγελίαι και αι εύχαι των Κυβερνώντων θα εκπληρωθούσιν κατά το άρχόμενον νέον έτος.

ΤΟΥ κ. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Έκτιμών βαθέως το ύψιστης σημασίας έργον ύμών, χάρις εις το όποιον προάγεται και συντηρείται το Έθνος, συγκινούμαι ιδιαίτέρως και άμετάτρεπτος είναι η έπιθυμία και η άπόφασίς μου, όπως συντελέσω εις την επίλυσιν και των άτομικών σας προβλημάτων και των γενικωτέρων τοιούτων.

Σας εύχομαι πάσαν εύτυχίαν και εδδοκίμησιν.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Εύχομαι εις Υμάς, τούς πνευματικούς στρατιώτας του Έθνους, να διελέθητε με ύγειαν και εύτυχίαν, άτομικήν και οικογενειακήν, το Νέον Έτος 1952.

Έν μέσω των δυσχερειών, τας όποιας με εύψυχίαν και αισιοδοξίαν δια την αύριον, αντιμετώπιζομεν, η Πατρις άποβλέπει προς τούς Εκπαιδευτικούς αυτής Λειτουργούς, ως προς πνευματικούς στρατιώτας, οι όποιοι εις τα παντός βαθμού Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα πνευματικά όχυρά του Έθνους, αγωνίζονται τόν καλόν άγώνα της άναπτύξεως και προαπίσεως του Έλληνοχριστιανικού Πολιτισμού, όπως οι ένοπλοι στρατιώται προασπίδουν την εδαφικήν άκεραιότητα της Πατρίδος.

Γνωρίζω καλώς τας δυσκολίας και τας ανάγκας εν μέσω των όποιων έπιτελείτε το έργον σας, αναπληρούντες πολλάκις και συναδέλφους έλλείποντας, λόγω των περιωρισμένων σημερον διαθεσίμων διά την Έθνικήν Παιδείαν πόρων, βεβαιώθητε όμως ότι συμπαιρισματι ψυχικός μεθ' ύμών και θα πράξω πάν το δυνατόν, διά να σας ένισχύσω εις την εκπλήρωσιν της τόσοσν έπιμόχθου, αλλά και τόσοσν εύγενούς άποστολής σας.

Θαρσειν χρή, ταχ' αύριον έσται άμεινον.

Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Έχοντες όπ' όψει το άρθρ. 2 του Ν. 2857, το άρθρ. 12 του Ν. 4376, το Διάταγμα της 23 Σββρίου 1922, ως έτροποποιήθη α) διά του Β. Δ. της 19-10-1922 και β) του Π. Δ. της 9)13 Μαΐου 1932, το άρθρ. 15 του Ν. 6379, το άρθρ. 33 του Α. Ν. 1927) 38, το Β. Δ. της 6)18 Απριλίου 1939 και το άρθρ. 32 του Α. Ν. 2517)1940,

Αποφασίζομεν :

Προκηρύσσομεν διαγωνισμόν διά την χορήγησιν διετούσ μετ' πλήρων άποδοχών εκπαιδευτικής άδειας εις πενήκοντα πτυχούχους δημοδιδασκάλους εκ των όποιων δύνανται να είναι δημ)οισι μέχρι του 1)4, όπως παρακολούθησωσιν από του προσεχούς σχολικού έτους 1952—53 διετή κύκλον παιδαγωγικών και άλλων μαθημάτων εν τῷ Πανεπιστημίῳ Αθηνών.

Ο διαγωνισμός διενεργηθήσεται το πρώτον δεκαήμερον του μηνός Ιουλίου 1952, εν Θεσσαλονίκη μὲν διά τούς άνήκοντας οργανικώς εις τα δημοτικά σχολεία Μακεδονίας, Επάρκας και Θεσσαλίας, εν Αθήναις δέ διά πάντας τούς λοιπούς.

Οι έπιθυμούντες να μετέσχωσι του προκηρυσσομένου διαγωνισμού, δέον να υποβάλωσιν διά του προϊστάμενου των Έπιθεωρητοῦ αίτησιν συμμετοχής εις τόν διαγωνισμόν μέχρι της 30 Απριλίου 1952, εν η

να έπιουνάτωσι τα κάτωθι δικαιολογητικά.

- 1) Πιστοποιητικόν της οικείας δημοτικής ή κοινοτικής Αρχής, εξ ού να εμφανίζεται ότι δέν υπερέβησαν το 35ον έτος της ήλικίας των.
- 2) Πιστοποιητικόν σπουδών ή έπίσημον αντίγραφον του πτυχίου των δεόντως χαρακτηρισμένου και επικυρωμένου υπό του προϊσταμένου των Έπιθεωρητοῦ.
- 3) Πιστοποιητικόν του προϊσταμένου των Έπιθεωρητοῦ, εξ ού να εμφανίζεται ότι έχουν τριετή τολάχιστον εύδοκίμον πραγματικήν ύπηρεσίαν εν δημοσίῳ δημ)κῷ σχολείῳ.
- 4) Πιστοποιητικόν του οικείου Έπιθεωρητοῦ, εξ ού να εμφανίζεται ότι δέν έχουν λάβει κατά το παρελθόν εκπαιδευτικήν τινα άδειαν.
- 5) Υπεύθυνον δήλωσιν του ενδιαφερομένου εν η'ν' αναφέρη τας τυχόν έπιβληθείσας αὐτῷ ποινάς κατά το διάστημα της ύπηρεσίας του.
- 6) Πιστοποιητικόν της Β)θμείου Υγ)κής Έπιτροπής, και οσχι του Σχολιάστου, της περιφέρειας των, εμφανίζον ότι είναι όγιης και ότι έχει σωματικήν άρτιμείλιαν.
- 7) Γραμμάτιον τριών χιλιάδων (3.000) δραχ. και
- 8) Προκειμένου περί άρρένων δημ)λων, πιστοποιητικόν της άρμοδίας στρατιωτικής Αρχής, εμφανίζον

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ

Διδ. Σύλλογος Α' Δράμας	2.000.000
Διδ. Σύλλογος Β' Δράμας	875.000
Δημ. Σχ. Μαθρακίου-Κερκύρ.	40.000
Γκουριώτης Γ. Β' Αργους δ' 6.	50.000
Σχ. Έφ. 22ου Αθηνών Γ' Περ.	50.000
» » 23ου » » »	50.000
» » 21ου » » »	50.000
» » 4ου » » »	50.000
» » 5ου » » »	50.000
» » 14ου » » »	50.000
» » 19ου » » »	50.000
» » 1ου Μ. Σφαγ. » » »	50.000
» » 2ου » » »	50.000
» » 3ου » » »	50.000
» » 1ου Αθηνών » » »	100.000
» » 3ου » » »	50.000
» » Αγ. Ιωάν. Ρέντη » » »	50.000
Καράγεωργας Π. Γ' Αθην.	25.000
Αραπάκης Δ. » » »	30.000
Βαγγελάτος Γερ. » » »	25.000
Λυγνού Μαρκοσία » » »	25.000
Λιούμα Αρτσιμς » » »	35.000
Μάνθου Ιργι. » » »	25.000
Ζαφειρακόπουλος Δημ. τ.	
Έπιθ. Σχ. αντί μνημοσύνου	150.000
Διδ. Σύλλογος Φιλιατών	2.136.000
Μαθ. 1ου δημ. σχ. Χαλανδρ.	200.000

ΣΥΝΑΡΜΟΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΥΠΕΡ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΙ "ΑΙΑ. ΟΜΜΑΤΟΣ."

Διδ. Σύλλογος Σόδρου	1.000.000
Διδ. Σύλλογος Τριπόλεως	2.500.000
Καλιόη Ραγκούση Δραγουλά—Πάρου	36.000
Ιωάννης Γιαννούσης Δ)ντης Γ' Αλεξανδρουπόλεως	100.000
Δ)ντης Ε' Δημ. σχ. Αλεξ)πόλεως διά Σχολ. Έπιθ.	100.000
Β' Δημ. Σχολειον Αιγινος	100.000
Διδ. Σύλλογος Χανίων	2.500.000
Διδ. Σύλλογος Γρεβενών	1.000.000
Διδ. Σύλλογος Άγρινίου	500.000
Διδ. Σύλλογος Ιωαννίνων	2.000.000
Διδ. Σύλλογος Παρνασσίδ.	1.000.000

Δι' εξέπληρωσε τας στρατιωτικές του όποχρεώσεσι.

Αι αίτησεις μετά των ως άνω δικαιολογητικών, δέον όπως υποβληθώσιν ήμίν (Δ)σιν Στοιχ. Έκπαιδευσεως—Τμήμα Β') διά των άρμοδίων Έπιθεωρητοῦ των το βραδύτερον μέχρι και της 30 Απριλίου 1952.

Οι Έπιθεωρηταί δέον όπως υποβάλωσιν ήμίν ταύτας άμελητέ, έπισυναπτόμενις έκτός των ως άνω όπ' άρθρ. 3 και 4 πιστοποιητικών και αντίγραφον φύλλου ποιότητος αυτού.

Ο διαγωνισμός διεξάγεται μόνον γραπτώς και συνίσταται :

α') Εις έκθεσιν ιδεών ή μεταφρασιν τεμαχίου πεζού Έλληνος συγγραφέως εις την νέαν Έλληνικήν. β') εις την διαπραγματέυσιν θέματος εκ της Παιδαγωγικής Ψυχολογίας και έτέρου θέματος εκ της γενικής ή ειδικής διδακτικής, γ') εις την άνάπτυσιν θέματος φυσιογνωστικού τινος μαθήματος λαμβανόμενου εκ της εις τα δημοτικά σχολεία διδασκομένης ύλης.

Εις τούς διαγωνιζομένους θα παρασχεθί προθεσμία δύο ώρων προς διαπραγματέυσιν έκαστου θέματος.

Ο Υπουργός
Ι. ΜΙΧΑΗΛ